

DUGOSELSKA KRONIKA

GODINA IV

DUGO SELO, 25. VII 1971.

Cijena 1,00 Din

Broj 43

GLASILO DRUSTVENO-POLITIČKIH ORGANIZACIJA OPĆINE DUGO SELO

Veličanstvena proslava u Podgariću

Jubilarna 30-godišnjica ustanka naroda Hrvatske dobiva najsvečanije obilježje 27. srpnja, kada će biti održane brojne svečanosti u Socijalističkoj Republici Hrvatskoj.

Ovaj dan pruža nam priliku da osvježimo svoja sjeća-

nja na slavne dane narodno-oslobodilačke borbe, da joj jednom izrazimo svoje duboko poštovanje prema tekovinama NOB-e i da palim borcima odamo dužnu počast.

Veličanstvena proslava bit će održana u Podgariću —

— mjestu koje je postalo simbol narodne revolucije sjeverne Hrvatske, jer je od 1941. do 1945. pružalo gostoprimstvo mnogim našim borcima i institucijama.

Podgarić je zbog svojeg značaja dobio i dostojno obilje-

žje monumentalnim spomenikom narodne revolucije i drugim značajnim objektima.

Moslavačka gora, u čijem središtu se nalazi i Podgarić, prerasta u nacionalni park, tako da pored historijskog

značaja dobiva i veliku turističku vrijednost.

Sa Moslavačke gore širile su se iskre revolucije na sve strane Moslavine i Posavine. Od tuda je krenula 1941. i prva partizanska grupa u oru-

(Nastavak na str. 2)

Spomenik Narodne revolucije u Podgariću

Veličanstvena proslava u Podgariću

(Nastavak sa str. 1.)

žanu akciju na neprijateljsku posadu na Lonjskom mostu u Prečecu, u kojem su sudjelovali i prvoborci naše općine Barilić Stjepan-Vago i Turčinec Josip-Tuk.

Bivši borci i ostali građani naše općine već nekoliko godina odlaze na proslavu Dana ustanka u Podgariću, i to je već postala tradicija, kojoj treba dati punu podršku.

Ovogodišnja proslava u Podgariću 27. srpnja imat će raznovrstan program i to:

— očekuje se da će okupljenom narodu govoriti Dra-

gućin Haramija, predsjednik Izvršnog vijeća Sabora SRH i Marijan Cvetković, predsjednik Saveznog odbora SUBNOR-a Jugoslavije;

— bit će izvedena velika vojna vježba uz sudjelovanje omladinskih i teritorijalnih jedinica, te avijacije ratnog zrakoplovstva JNA;

— bit će izveden raznovrstan kulturno-umjetnički program u kojem će sudjelovati i ogranak Seljačke sloge Lu-poglav;

— u sportskom programu nalazi se nogometni turnir

Moslavine i veliki međunarodni motokros;

— Općinski odbor SUBNOR-a Dugo Selo organizira odlazak građana naše općine na ovu veličanstvenu proslavu i to:

1. Putem mjesnih organizacija Udruženja boraca primamo prijave svih građana zainteresiranih za odlazak na proslavu najkasnije do 22.7.;

2. cijena prijevoza (autobusom) u oba pravca iznosi 25,00 dinara, a uplate se vrše kod predsjednika ili tajnika mjesnih organizacija Udruže-

nja boraca ili neposredno u Općinskom odboru SUBNO-R-a.;

3. Polazak u Podgariću je 27. 7. u 5 sati, a povratak iz Podgarića u 16 sati.

Sve pobliže informacije mogu se dobiti kod predsjednika i tajnika mjesnih organizacija Udruženja boraca, te kod Općinskog odbora SUBNOR-a Dugo Selo.

OPĆINSKI ODBOR
SAVEZ UDRUŽENJA
BORACA NOR-a
DUGO SELO

Održana proširena sjednica Općinskog komiteta SK Hrvatske Dugo Selo

14. srpnja 1971. godine održana je proširena sjednica Općinskog komiteta SKH Dugo Selo na temu »Aktuelne političke situacije u zemlji i zadacima članova SKH na našem području.«

Uvodno izlaganje dao je sekretar Općinskog komiteta drug Pavao Škrlec. U svom izlaganju upoznao je prisutne sa izlaganjem predsjednika SFRJ druga Tita u Karadrdvu i razgovorom sa Izvršnim Komitetom CKSKH i predsjednicima društveno-političkih organizacija naše Republike.

Pozivajući se na riječi druga Tita i na provedbu ustavnih amandmana 21 i 22 u praksi na našem području rekao je sljedeće:

Iako je nastala sezona godišnjih odmora mi se moramo aktivno uključiti na provedbi ustavnih amandmana i iskoristiti ovaj ljetni period i povoljnu klimu na našem području da još više učvrstimo rad naših organizacija i pripremimo se za jesensku aktivnost.

U partijskim organizacijama trebalo bi uvesti više partijske discipline u izvršavanju zadataka. Organizacije Saveza komunista u radnim organizacijama moraju se više boriti za samoupravljanje, moraju u ceutar pažnje staviti radnika i njegove probleme, moraju se boriti za položaje radnika i njihovo učesće u organima upravljanja, moraju se boriti za informiranost radnika o odlukama organa upravljanja, moraju se boriti da svaka važnija odluka ili pravilnik prije nego što su usvojeni od radničkog savjeta prođu diskusije na organizaciji SK i sindikatu, kao i na zborovima radnih jedinica.

Moramo odbaciti tezu da nam radnici ne žele ući u SK zbog visoke članarine. Ja se slažem, da je članarina previsoka, ali tvrdim, da su se organizacije SK više borile problemima koje interesiraju radničku klasu, da bi danas imali mnogo više radnika u organizacijama SK, nego što to imamo. Također moramo odbaciti tezu, da radnika ništa ne interesira osim kakav će mu biti osobni dohodak. To nije istina i takve teze nam

mogu servirati samo određene birokratske i menežerske snage za koje mislim da ih mi puno nemamo, ali su one ipak tu i sa njima treba računati. Pred partijske organizacije u radnim organizacijama postavlja se sada zadatak, da nakon usvajanja ustavnih amandmana vide sebe i položaj svoga poduzeća odnosno radne jedinice u tom kontekstu. Za radne organizacije naročito je važan amandman 21 i 22. i smatram da u provedenju tih amandmana trebamo ići do kraja. Naročito ulogu u vezi sa tim trebaju odigrati komunisti u radnim organizacijama »Progres« Dugo Selo »Tempo« ciglana u Dugom Selu. Usput rečeno smatram, da se dobar dio viška rada stvoren na ovom našem području prelijeva u druge sredine. Ovo nije atak na ingraciju, već je to borba za stvaranje samostalnih organizacija udruženog rada u svim sredinama gdje je to moguće i spuštanje dohodka do radnog čovjeka, da on što samostalnije i neposrednije odlučuje o njemu. U ovom našem društvu imamo »dobre« posrednike, koji žele, da odlučuju u ime radničke klase i koji se stalno na riječima bore za samoupravljanje, a praksa im je upravo obrnuta. To su pojedinci koji ne prihvaćaju ničije prijedloge, njihovi prijedlozi su bogom dati i u sklopu toga svega čak nemaju ni osnova parlamentarnosti, već pokušavaju snagom svoga govora svakoga i sve uvjeriti u svoje koncepcije, koje se na kraju nikad skoro ne realiziraju.

DALJNI RAZVOJ DRUŠTVENO-POLITIČKOG SISTEMA I OSTVARIVANJE USTAVNIH AMANDMANA U SRH

Ovih dana je u Zagrebu završila IV redovna konferencija SKH na temu: »Daljnji razvoj društveno-političkog sistema i ostvarivanje ustavnih amandmana u SRH.« U vezi s tim htio bih nešto reći. Promjenom Ustava SRH sigurno će se mijenjati položaj općine u okviru Republike. Znači, da ćemo i mi ići na promjenu Statuta općine, te će i Savez komunista imati pune ruke posla. Tu će posebno trebati

naglasiti zadatke i odgovornost skupštine, njezinu ulogu u daljnjem jačanju samoupravljanja, trebat ćemo dobro izdiskutirati položaj mjesnih zajednica u okviru komune, njihovo samoupravno pravo, obaveze itd. Neću se na ovom problemu dugo zadržavati, jer za to nemamo još niti naročite materijala, ali sam htio ipak spomenuti, da će nam biti jedan od zadataka u IX mjesecu. Moramo se svi zajedno pobrinuti kako organizacije tako i Općinski komitet i zahtijevati više discipline u izvršenju naših zaključaka i u traženju razrješenja nekih problema. Moram naglasiti da je Općinski komitet SK, Komisija za društveno-ekonomski razvoj komune i još na jedno dva sastanka sa predstavnicima mjesnih zajednica i radnih organizacija donijeti zaključak, da i Skupština općine donese svoj program aktivnosti. Taj program dobili smo sada nakon godinu dana, i mislim, da bi ga trebalo dopuniti što sam i iznio na Skupštini općine Dugo Selo. Smatram, da program rada Općinske skupštine treba biti napravljen iz programa rada Savjeta i komisija, on treba biti sinteza dogovora između predstavnika radnih organizacija i mjesnih zajednica, kao i ostalih društveno-političkih struktura komune i općinske uprave. Jasno je, da ovakav program rada ja ne mogu prihvatiti kao i mnogi drugi, jer nismo tražili od nikog, da se program izradi radi zadovoljenja forme, već radi političkih i stvarnih akcija.

Nešto o samoupravljanju. Kao što znate mi imamo u pripremi konferenciju na tu temu i ona se trebala održati u lipnju mjesecu ove godine, ali smo je na prijedlog nekih drugova odgodili za jesen. Mislim, da je to dobro, jer jednu ovakvu konferenciju treba dobro pripremiti, treba održati razgovore s nekim rukovodio-

cima radnih organizacija i organa upravljanja prije same konferencije. Za konferenciju trebamo izraditi prijedlog zaključaka i što više ljudi angažirati u pripremi konferencije. Za pripremu konferencije mora obavezno raditi cijela Komisija za društveno-ekonomski odnos i ista Komisija općinskog sindikalnog vijeća. Ovdje bi trebalo što više afirmirati sindikalnu organizaciju i postaviti ju na svoje pravo mjesto, dati joj ulogu koju ona treba da ima i koju od nje traži Savez komunista.

Situacija u našim privrednim organizacijama nije loša, sve su nam radne organizacije likvidne. Nema zaostataka u isplati osobnih dohodaka, nema štrajkova, a ipak ni se čini, da nam je samoupravljanje u jednoj stagnaciji, što nam namaće potrebu, da se tim problemom malo više i šire pozabavimo. Mi smo protekle godine poslali jedan popis tema za raspravu u radnim organizacijama, org. SK koje su nam još i danas aktuelne i mislim, da bi još jedanputa bilo dobro staviti to na raspravu. U vezi s tim trebalo bi reći nešto i o kadrovima i našoj kadrovskoj politici. Tu u prvom redu ne prihvaćam tezu da mi kadrova nemamo i da nitko k nama neće ići, jer nam je hendikep što smo blizu Zagreba. Ja mislim, da je naša sreća što smo blizu Zagreba i smatram, da kadrove iz Zagreba možemo dobiti, ali nam treba biti i zadatak, da kadrove s našeg područja koji završavaju određene škole zadržimo u našoj sredini i da pokušavamo razgovarati sa našim maturantima na koje fakultete će ići, da ih pokušamo usmjeriti za zvanja koja su nama potrebna, da im ponudimo stipendije i kredite i zagarantiramo mjesto zaposlenja. Znam, da to neće ići tako lako, ali bi nam to (Nastavak na str. 3)

Uz 30. godišnjicu ustanka — pismo iz Poljske

Vaš drug i prijatelj Jugoslavije .....

U životu čovjeka postoje trenuci kojih se rado sjeća — postoje trenuci koji podsjećaju na ono što je vremenski i prostorno daleko, a ipak toliko blisko i drago.

Da li je trideset godina, koje proteku od nekih važnijih zbivanja, mnogo ili malo? Da li je udaljenost između Poljske i Jugoslavije velika ili mala? Ne može se jednostavno odgovoriti na ova pitanja, kao što jednostavna nisu ni mjera la kojima bi to pokušali izmjeriti.

Najbolje je da nam to odgovori sam autor pozdravnog pisma — naš suborac Tadeusz Poniecki iz Poljske.

Tadeusz Poniecki
Maszewo, woj. Szczecin
ul. Jedn. Narodowej 46
POLSKA
4 lipca 1971 r.

UPRAVI
SAVEZA UDRUŽENJA
BNOR-a SR — HRVATSKE
DUGO SELO
YUGOSLAVIJA

Približavajući se dan 4. VII. sklanja me za refleksije onog vremena ispred 29 godina. Tada se u Jugoslaviji započela jedna velika i užasna borba protiv fašističkog zavojača i za socijalno i nacionalno oslobođenje svih naroda Jugoslavije.

Iako je to bila vrlo teška i neravna borba, to ipak zahvaljujući socijalističkim ciljevima rukovodstva NOV i POJ i jedinstvu svih naroda Jugoslavije, došlo je do potpune pobjede i oslobođenja teritorija Jugoslavije od krvavog okupatora i stranih najamnika.

Napamet tog vremena u poklonstvu poginulih drugova i boraca skoro na svakom selu, gradiću i gradu su podižene spomenike a za ostalih je osnovan »DAN BORCA«.

Pošto i ja lično sam sudjelovao u ondašnjim pokretu i borbi na području zagrebačkog položaja, osjećam se slobodan i je mi velika želja da se isto tako barem na taj način priključim proslavi »DANA BORCA« u bratnoj mi zemlji Jugoslaviji.

U to ime dozvoljavam sebi na ruke Upravi Saveza Udruženja BNOR-a u Dugom Selu kao reprezentanta zagrebačkog područja, svima drugovima članovima a posebno Vama kao Upravi, isporučiti moje najbolje i najljepše čestitke prilikom proslave »DANA BORCA« uz mnogo drugarskih pozdrava.

Vaš drug i prijatelj Jugoslavije
Tadeusz Poniecki iz Poljske

I sada na kraju — prijatelju i druže kada si pročitaš pismo, nemoj gledati pravila gramatike i sintakse — na terminologiju. Nemoj brojati godine koje su prošle. Nije važno da li je napisano dvadeset devet umjesto trideset godina. Važno je sjećanje — osjećaj i srdačne drugarske želje, jer one su iskrene, kristalno čiste i jasne. A za to od srca hvala.

K. S.

Odlikovani zaslužni građani

Povodom 30-godišnjice ustanka naroda Hrvatske i Jugoslavije, na prijedlog Općinske komisije za odlikovanja, Predsjednik Republike SFRJ odlikovao je šesnaesticu građana naše općine za naročite zasluge stečene na polju socijalističke izgradnje naše zemlje.

Odlikovanje je uručio Jadranko Crnić, predsjednik Općinske konferencije SSRN, na svečanosti upriličenoj uoči Dana borca, kojoj su pored odlikovanih prisustvovali i predstavnici društveno-političkih organizacija naše općine.

U pozdravnoj riječi, Jadranko Crnić je istaknuo velike uspjehe koje su odlikovani građani postigli u 26-godišnjem napornom kontinuiranom radu u izgradnji i razvoju naše općine i cijele zajednice.

Čestitajući odlikovanima na zasluženom priznanju, Jadranko Crnić istaknuo je da priznanjima ove vrste treba nagrađivati i ubuduće naročito zaslužne građane.

U ime odlikovanih zahvalio se Branko Sruk koji je naglasio da će ova priznanja za njihov minuli rad biti ujedno i poticaj za njihovu adekvatnu aktivnost u daljnjoj izgradnji naše općine i cijeloga društva.

ODLIKOVANI GRAĐANI ORDENOM RADA SA ZLATNIM VIJENCEM

Ban Đuro iz Dugog Sela
Lončar Martin iz Prečeca
Sruk Branko iz Gračeca

ORDENOM ZASLUGE ZA NAROD SA SREBRNOM ZVIJEZDOM

Šket inž. Marijan iz Dugog Sela

ORDENOM BRATSTVA I JEDINSTVA SA SREBRNOM ZVIJEZDOM

Haleuš Mijo iz Ivanje Rijeke

ORDENOM RADA SA SREBRNIM VIJENCEM

Božić Radivoje iz Dugog Sela
Galovec Rudolf iz Brckovljana
Jambrek Mijo iz Ostrne
Kokot Mijo iz Dugog Sela
Mađer Pavao iz Prikraja
Martek Ivan iz Rugvice
Suhoritec Mijo iz Lupoglava
Sindler Josip iz Lukarišća
Trupec Đuro iz Dugog Sela
Vranić Ivan iz Dugog Sela

MEDALJOM ZASLUGE ZA NAROD

Bjelobrč Milka iz Dugog Sela

Održana proširena sjednica Općinskog komiteta SKH Dugo Selo

(Nastavak sa str. 2)

trebala biti također jedna akcija za budućnost.

Na kraju moram da spomenem, da ćemo u predstojećoj političkoj sezoni imati dovoljno posla i da ćemo ga morati dobro obaviti. Osim ovih gore navedenih pitanja raspravljat ćemo u jesen također i o aktivnosti ostalih organizacija i djelovanju članova SK u njima. Tim riječima završio je sekretar komiteta.

Nakon izlaganja druga sekretara za diskusiju se prvi javio Slavko Kličan. On je sa zadovoljstvom pozdravio izlaganje kojem se u potpunosti pridružio, s tim da je nadodao, da bi u organizaciji SK Dugo Selo možda trebalo nešto mijenjati zbog toga što je organizacija sa prevelikim brojem članova i ne mogu doći do izražaja na sastancima u svojim diskusijama svi, već uvijek samo nekolicina njih. Organizacije bi trebalo podestiti prema rajonima, jer iskustva sadašnjih rajona mjesnih zajednica pokazuju dobre rezultate.

Bjelobrč Dmitar iznio je mišljenje u vezi sa prijemom mladih članova u SK. On smatra, da bi mladim ljudima trebalo omogućiti zainteresiranost i volju, a mi to obično negiramo i kažemo samo da su neaktivni, a nismo ih uopće zainteresirali za neke akcije. Jedno od nezainteresiranosti je i to što mladi postavljaju da se uvijek samo diskutira jedno te isto i nikud dalje. Mišlim, da bi trebalo postaviti zadatke i za neizvršenje pozivati na odgovornost. Dalje u diskusiji su još učestvovali drug Stevo Turčinec, Stjepan Skubić, Mato Hajduk, ing Marijan Šket i Ivica Kulaš. Svi diskutanti kao i prisutni članovi pridružuju se izlaganju druga sekretara i diskusijama, te se u tu svrhu izabire komisija koja će na temelju ovog izlaganja i današnje diskusije prilagoditi naš program daljnje aktivnosti za razdoblje od IX mjeseca 1971. do IV mjeseca 1972. Na prijedlog sekretara u komisiju su izabrani: drug Josip Trupec, Ivica Kulaš, Dmitar Bjelobrč, Stjepan Turčinec i Pavao Škrlec.

5

Đuro Trupec prima odlikovanje Ordena rada sa srebrnim vijencem

Ordenom rada sa zlatnim vijencem odlikovan je Đuro Ban

Predsjednik OK SSRN Jadranko Crnić uručuje odlikovanje Branku Sruku

Učesnici i odlikovani na svečanosti prilikom predaje odlikovanja

Suradnja Vodne zajednice „Gornja Lonja“ i mjesnih zajednica

Demonstracije sa rezačem obala, održane u Brodskom Stupniku, a kojima je pored predstavnika vodoprivrednih organizacija prisustvovao i konstruktor iz Holandije.

Demonstracije u Brodskom Stupniku sa priključkom za čišćenje pokosa kanala

Demonstracije u Brodskom Stupniku sa priključkom za čišćenje pokosa od rastlinja

Svake godine kod izrade godišnjih operativnih planova Vodna zajednica „Gornja Lonja“ Dugo Selo surađuje sa mjesnim zajednicama na cijelom području na kojem kao takova djeluje. Ovdje neće biti riječi o suradnji po tom pitanju, već o suradnji o nekim konkretnim akcijama za koje su zainteresirane sve mjesne zajednice. Naime radi se o tome, da Vodna zajednica nastoji sa svojom stručnom službom i organom upravljanja koliko je to u mogućnosti sa financijske strane da unaprijedi i tehničku stranu kako bi zadovoljila momentalne potrebe stanovništva na cijelom području. Pored već postojeće opreme za odvodnju ova zajednica nabavila je jedan novi stroj za tehničko čišćenje postojećih objekata i održavanje istih (čišćenje graba, kanala itd.) Riječ je o jednom holandskom rješenju o jednom stroju koji se priključuje na traktor »Zetor« koji se na njega pričvršćuje i vrši sve radove koji se odnose na uređenje i čišćenje uličnih i poljskih graba to jest odvodnje. Ovaj stroj može se lijepo vidjeti na priloženim fotografijama na izvođenju radova u Mjesnoj zajednici Ježevu.

Budući da sve mjesne zajednice nisu upoznate sa ovim strojem već samo one koje bi imale prilike da ga vide u Mjesnoj zajednici Ježevu, a dobro znamo da sve mjesne zajednice muče problemi oko čišćenja i uređenja graba. Mislimo da je danas mnogo lakše a i mnogo veća volja svakog čovjeka da plati ovaj stroj nego da sam vrši iskop i čišćenje postojećih objekata — graba. Vodna zajednica »Gornja Lonja« Dugo Selo želi razviti suradnju po ovom pitanju sa svim mjesnim zajednicama na našem području uz pristojnu cijenu da se na taj način ovim strojem i sporazumno očiste propusne grabe. Ovaj stroj je specijalno u tu svrhu i nabavljen da se riješi problem koji muči mjesne zajednice, a kapacitet toga stroja je 6 kubika zemlje za 1 sat, a ujedno taj stroj vrši i razastiranje iskopane zemlje. Ukoliko su postojeće putne grabe zaraštene travom, a ne postoji živica može izvršiti i košenje trave odnosno čišćenje terena.

Ovim člankom i fotografijama želimo prikazati ostalim mjesnim zajednicama kako na jednostavan način i dogovorom mogu riješiti odvodnju sa putnih graba koje su do sada vršile ručnim iskopom uz umjerene cijene, pa ujedno i pozivamo predstavnike mjesnih zajednica da mogu doći svakog dana u Vodnu zajednicu »Gornja Lonja« Dugo Selo na dogovor za izvršenje određenih radova, a mogu se poslužiti i iskustvom o izvršenim radovima u Mjesnoj zajednici u Ježevu.

Drago Jakić

Demonstracije održane u Dugom Selu kod Duge Lazine sa kašikom za iskop zemlje i mulja, te sa košarkastom kosilicom za košenje šaša i silenog rastlinja. Demonstraciju je održala Vodna zajednica Dugo Selo.

Demonstracije održane u Dugom Selu kod Duge Lazine sa kašikom za iskop zemlje. Demonstraciju je održala Vodna zajednica Dugo Selo.

NATJEČAJNA KOMISIJA

Zavod za mentalno nedovoljno razvijenu djecu i omladinu Stančić raspisuje

NATJEČAJ

za ispražnjeno radno mjesto knjigovode. Uvjet: završena srednja ekonomska škola. Prednost imaju muškarci sa radnim iskustvom na poslovima blagajne, materijalnog i financijskog knjigovodstva te tečaj iz mehanografije za stroj »Ascota«. Rok za predaju molbi je 15 dana nakon objavljivanja natječaja. Osobni dohodak 1.600 dinara mjesečno. Zavod snosi i 75% troškova putovanja na posao i s posla.

Zasnivanje radnog odnosa na neodređeno vrijeme od 1. 10. 1971. godine sa pokusnim radom od 2 mjeseca.

Molbe se predaju u sekretarijat Zavoda.

NEKI FRAGMENTI IZ POLITIČKIH BORBI POD VODSTVOM KOMUNISTIČKE PARTIJE U DUGOSELSKOM KRAJU (39)

REVOLUCIONARNA KRETANJA NA NAŠEM PODRUČJU I U DUGOM SELU

U ČAST 30. GODIŠNJICE USTANKA NARODA HRVATSKE

PRVI ZAGREBAČKI PARTIZANSKI ODRED 1941. GÓD. U DUGOM SELU

Kad je pala noć, krenuli smo na vezu i po hranu. Kiša je ponovno počela beznačajno da pada. Nakon dužeg dogovaranja odlučili smo da se sklonimo u kuće kod drugova koji su nam bili veza sa organizacijom u Zagrebu. Tako je jedna grupa prespavala u kući Viktora Pečnika, a druga u kući njegovog susjeda Dobričevića. Rano ujutro smo krenuli po vedrom, sunčanom danu kroz kukuruze prema šumi Divljači.

Iste večeri drugovi iz Zagreba su nam poslali pojačanje: Zvonka Firsta, Marijana Grozaja, Jožu Fistrića i Branka Šragaja. Oni su donijeli i dva šatora.

Odmah smo u šumi postavili šatore i osnovali logor. Održali smo stražarska mjesta, slali patrolu u razne pravce, vršili izviđanja, stvorili smo dnevni program vojne obuke, čistili oružje i slično. Počeli smo da živimo pravim vojničkim životom. Obuku gadanja iz puške vršili smo obično predvečer u jednoj udolini nedaleko od logora. Svaki od nas je imao pravo da opali po dva metka u određenu metu na udaljenosti od oko 150 m. Tada nas je bilo jedanaest. U velikom šatoru spavalo nas je osam, a u malom ostala trojica. Iz Dubrave nam se 7. augusta priključio Kuzmiak Ivan koji je do tada sa drugovima iz svoje partijske jedinice radio na snabdjevanju grupe.

»PADOBRANAC«

Jednog od idućih dana Veno je sjedio u kukuruzima uz cestu koja vodi iz Dubrave u Sesvete. Očekivao je dolazak avijacijskog podoficira, Rudija Rajmana, koga je još ranije nagovorio da dođe u partizane. Čekajući, opazio je na cesti jednog mladića, drvodjeljskog naučnika, kojeg je poznao iz URS-

-ovih sindikata. Zviždikom ga je dozvao. Mladić mu je rekao da je upravo toga jutro pobjegao od hapšenja ustaške policije. Pristao je da dođe u naš logor. Veno je mladića predstavio kao »Padobranca«, pošto isti nije došao po planu organizacije. Uskoro se pokazalo da je dosta labilnih živaca. Kad mu se desilo da je u jednom kritičnom času nehotice opalio iz pištolja, sazvali smo sastanak čelje i odlučili da ga »otпустimo iz NOB-ek. Otišao je u pravcu sela Vrbovca suznih očiju. Koliko se sjećam, zvao se Marijan.

Zvonko First, učenik III razreda Srednje tehničke škole u Zagrebu, član SKOJ-a. Poginuo u Žumberku koncem 1941.

Marijan Grozaj, učenik III razreda STŠ u Zagrebu, član SKOJ-a bio politkomesar 18. brigade XII divizije. Umro kao major JNA od tifusa 1945.

Joža Fistrić, soboslikerski radnik, star 17 godina. Poginuo u Žumberku 1941. kao borac odreda »Matija Gubec«.

Branko Šragaj, učenik III razreda STŠ u Zagrebu. Poginuo na Kalniku 1941.

AKCIJE I PLANOVI

Odlazeći po zadacima u Zagreb i Sesvete, članovi grupe su vršili sitne sabotažne akcije: Skidali telefonske i električne veze, vršili sabotaže na motornim vozilima i slično. To su obično radili vraćajući se iz Zagreba u logor.

Jedne noći, sredinom augusta, Pelc je donio u logor grubu skicu jednog vojnog objekta. Objasnio je da je to skica njemačkih vojnih magazina u selu Sopnici, južno od Sesveta. Napad na Sopnicu trebalo je da bude naša prva veća akcija. Na skici su označeni prilazi, stražarska mjesta, baraka u kojoj je smješten vod njemačkih vojnika i magazini sa municijom i eksplozivom. Ovu skicu su izradili drugovi koji su kao radnici bili zaposleni na proširenju baraka. Postojala je vjerovatnost da se dobiju i znaci raspoznavanja. Pelc je planove o ovoj akciji povjerio samo nama nekolicini. Ona nas je oduševila. Objasnili smo jedan drugom kako se na njemačkom komanduje »ruke uvis« i već smo »vidjeli« kako razoružavamo Nijemce. Cijenili smo da će eksplozija magazina u Sopnici biti tako snažna, da će i u Zagrebu pucati prozorska stakla i letjeti krovovi. Bili smo upoznati s tim da će u akciji učestvovati i grupa drugova iz tvornice Badel, kao i iz Dubrave. U planu je bilo da se poslije ove akcije kamionima tvornice Badel prebacimo na Kordun ili u Slavoniju. Očekivali smo takođe da će pred akciju na Sopnicu neko iz vojnog komiteta Zagreb doći na dužnost politkomesara čete. U međuvremenu poslove komesara smo obavljali Dobriča i ja.

SUKOB

Popodne 18. avgusta bio sam na straži na sjevernoj strani logora, kad je iznenada nabasao jedan seljak s dječakom od svojih dvanaest godina. Čim me je opazio, dao se u bijeg. Trčanje za njim nije pomoglo. Na tom mjestu, istočno od kote 195 u šumi Divljači, logorovali smo već četvrti dan, a da nas nitko nije uznemirio. Iste večeri smo odlučili da u zoru izvršimo pokret i preselimo logor na drugi kraj šume. Na sekciji smo odredili mjesto preseljenja u blizini kote 154. First, Fistrić i Rajman bili su na zadatku u Zagrebu, a Pelc je bio u Dubravi. Pelc se vratio kasno u noć, a spomenuta trojica nisu te noći stigli. Nedolazak trojice drugova prisilio je Pelca, koji je bio komandir logora, da odstupi od do tada ustaljene prakse o preseljenju logora. Dan je protekao normalno. Trojica drugova nisu se još vratila iz Zagreba.

Na straži od 5 popodne bio je Ante Dobriča. Branko Špalj je naložio vatru i spremao večeru. Čorković i Grozaj otišli su po vodu na obližnji izvor. Čiča Mirković se brijao, ali je prema svom gestu da partizan uvijek mora biti »berajta«, imao pušku s torbom municije i par konzervi naslonjenu na isto drvo na kome je stajalo ogledalo. Ostali su bili zabavljeni ličnim stvarima: spremanjem ranaca, čitanjem i slično.

Seljak, koji je dan ranije otkrio stražarsko mjesto, bio je vodič žandarmerijskoj koloni. Neopaženo ih je doveo stotinak metara od stražarskog mjesta. Komandir kolone odlučio je da zarobi našeg stražara, a zatim da napadne logor. Odradio je da prema Anti nastupaju iz dva pravca. Lomljenjem grančica žandarmi su mu privlačili pažnju u jednom pravcu, a za to vrijeme su mu se drugi oprezno približavali, i obratno. Ante je uspio da nas u dva maha upozori. Odmah zatim iza njegovih leđa čuo se oštar povik: »Stoj, ruke uvis!« »Što tie, viknuo sam i istog časa raspalio u pravcu odakle je dolazio glas. To je zbunilo žandarme i omogućilo Anti da pretrči kroz šumu desetak metara i nađe se u logoru. Nas osam smo odmah zauzeli položaje iza stabala i otpočeli borbu. Borba je bila oštra. Nismo znali kolike su snage neprijatelja, te se nismo mogli odlučiti na juriš. Izgleda da je Pelc donio odluku o povlačenju istog časa kada su se žandarmi počeli povlačiti. Pošto smo se povukli kojih stotinak metara, Pelc i Čiča su krenuli u izviđanje. Naišli su na žandarme u povlačenju. Čiča je opalio i pogodio jednog u oko, a ostali su se dali u bijeg i ostavili ubijenog. Zaplijenjeni karabin — čehoslovačku zbrojevku i municiju sa opasacem dobio sam ja, a bluzu i kapu Čiča. Sad smo otpočeli diskusiju o situaciji. Nikavih podataka o neprijatelju nismo imali. Jedni su tvrdili da smo vodili borbu s prethodnikom, a da neprijateljska glavina stiže u širokom

obruč. Špalj i ja smo cijenili da se radi o pojačanoj patroli i predlagali da se ponovo zauzmu položaji u logoru, neprijatelj odbaci, pokupe šatori i ostale stvari i tacia da se krene dalje. Zato smo nas dvojica krenuli ka logru i pripucali u njegovom pravcu, ali smo se na pozive ostalih drugova vratili. Grozaj i Čorković, koji su u času napada otišli po vodu, ocijenili su da je u pitanju veća akcija protiv nas i krenuli su prema Zagrebu (pri ulasku u Zagreb Čorković je uhapšen i kasnije strijeljan, dok je Grozaj iz Zagreba otišao u Slavoniju i priključio se tamošnjoj grupi partizana).

Premda je ova borba u šumi Divljači po obimu i rezultatima sitna, ona je kao pojava na terenu zagrebačke oblasti imala svoje mjesto i značaj, jer je bila znak da se oružana borba protiv okupatora širi iz samog Zagreba u njegovu okolicu — na teren. Za nama je »veliki župan Prigorjak« izdao potjernicu štamparu u formi oglasnog plakata, koja je odigrala značajnu moralno-političku ulogu među širokim masama antifašista. Ona je jasno govorila da se poslije borbi od 14. jula (Kerestinec — borba kod Stupničke šume i sela Obrež) oružane borbe na terenu u neposrednoj blizini Zagreba ponovno razvijaju.

Povodom pojave prvog zagrebačkog partizanskog odreda Hrvatski i Njemacki tisak u Zagrebu objavio je tjeraticu koja je također bila razasiana svim općinama u okolini Zagreba pa je tako otišla i u Dugom Selu. Tjeratica je bila sljedećeg sadržaja:

Zagreb, 21. kolovoza. — Veliki župan Velike župe Prigorje Dr. Marko Lemasić izdao je pod brojem 004-Pr-1941. ovu tjeraticu:

Dne 19. kolovoza 1941. god. poslije podne u šumi Divljača, općina Sesvete, pojavila se četnicko-komunistička banda, oko česetak njih, koji su iz zasjede pucali na oružnicu ophodnju i ubili oružnika Milu Novakovića, redarstvenim i oružničkim izviđanima je ustanovljeno da je ta četnicko-komunistička banda krenula u smjeru Srjemena. Venika zupa Prigorje sa sještajem u Zagrebu raspisuje za navedenom četnicko-komunističkom bandom tjeraticu i poziva oblasu, službenike i pučanstvo na vršenje tjeranice, kako bi se ta četnicko-komunistička banda uhvatila.

Raspisuje se podjedno nagrada od 10.000 kuna za svaku glavu ove četnicko-komunističke bande. Nagradu će dobiti onaj koji uhvati ili doprinese unicenju kojeg iz te bande.

Tko opazi tu četnicko-komunističku bandu, ili nešto o njoj dozna, duzan je to smjesta prijaviti najbližoj oblasti, oadnosno najbližoj oružničkoj, ustaškoj ili redarstvenoj ophodnji.

Upozorava se stanovništvo, da će se svak onaj, koji propusti učiniti prijavu smatraćem pomagačem te četnicko-komunističke bande, kao i onaj koji bi dao sklonište, hranu ili inače bilo kakvu pomoć toj četnicko-komunističkoj bandi. Protiv njega će se prema tome postupiti.

I. Velo: Dokumenti o narodnooslobodilačkom ratu, knjiga I. tom V. strana 357.

Zvonimir Komarica dalje piše: »Unatoč opasnosti udaljanja od naslova ovog sjećanja, neophodno je osvrnuti se na ovu tjeraticu. Premda su vlasti NDH vrlo dobro znale da u ovom djelu Hrvatske nema niti može biti četničkih postrojbi u tjeratici se na osam mjesta četništvo stavlja na prvo mjesto. Očita je namjera vlasti NDH da opravdan gnjev hrvatskog naroda protiv zlodjela (monarhističkih velikosrpskih i unitarističkih režima, usmjerni na hrvatske komuniste dajući antifašističkom partizanskom pokretu naljepnicu četništva. Ciljenica je da je od trinaest partizana iz logora u šumi Divljača bilo dvanaest Hrvata i jedan Srbin, rodom iz Gline. Bilo je šest radnika, šest studenata i daka i jedan zrakoplovni podoficir.

U želji da pred javnosti opravdaju neuspjeh i gubitke u ovoj borbi vlasti navode da su partizani iz »zasjede pucali na oružničku ophodnju«. Iстина je u tome da je grupa oružnika sustavno nastupala prema logru sa vodičem i ciljem da zarobi partizanskog stražara osmatrača, a zatim da iznenada napadne logor. Samo prisebnost, odlučnost i hrabrost partizana učinila je da su se oružnici bezglavo povukli i to tako da su čak poginulo oružnika sa punim naoružanjem ostavili na bojnom polju.

Rasčlanjavanje i prosudba položaja partizana nakon borbe, zaslužuje sa stajališta vojne taktike visoku ocjenu. Realistično pretpostavljajući da će potjera biti organizirana u smjeru Sljemena« a što je vidljivo iz tjeralice, partizani nisu krenuli u pravcu sjevero-zapada, nego upravo obrnuto, krenuli su u smjeru jugoistoka. Čini se da je zahvaljujući toj i takvoj odluci ova grupa partizana prebrodila prva teška iskušenja i uspješno se povezala sa partizanima Kalnika i Bilogore.

Koliko smo bili radosni što smo iz ove borbe izašli kao pobjednici, isto toliko smo bili tužni što su nam se pokvarili planovi o napadu na Sopnicu i što smo ostali bez šatora i sekcija. Zaključili smo da se moramo hitno izvuci sa ovog terena, a kasnije da uspostavimo veze s organizacijom. Krenuli smo kroz šumu Novoselice u pravcu sjevera. Pošto smo prošli pokraj sela Dobrodol, promijenili smo pravac i krenuli na jug kroz Markovo polje. Još je bio dan kad smo prešli cestu Sesvete—Kašina. Kretali smo se proplancima šume Mokrice i osjećali smo se potpuno sigurni. Sreli smo grupu seljaka koji su nas preplašeno gledali. Pelc im reče da smo se malo potukli sa ustašama. Bili su sretni da ih ne diramo. Oko 22 sata smo izišli na cestu Zagreb—Varaždin. Ponovo smo razmotrili situaciju i odlučili da postavimo zasjedu i napadnemo prvo motorno vozilo koje naiđe. Ležali smo uz cestu skoro čitav sat. Nismo imali sreće. Niko nije naišao, pa čak ni seljačka kola. Krenuli smo dalje kroz šumu Gajšće u pravcu Dugog Sela. Pravac kretanja određivali smo po zvijezdama, a kao »sekcija« nam je služila karta Jugoslavije u džepnom kalendaru.

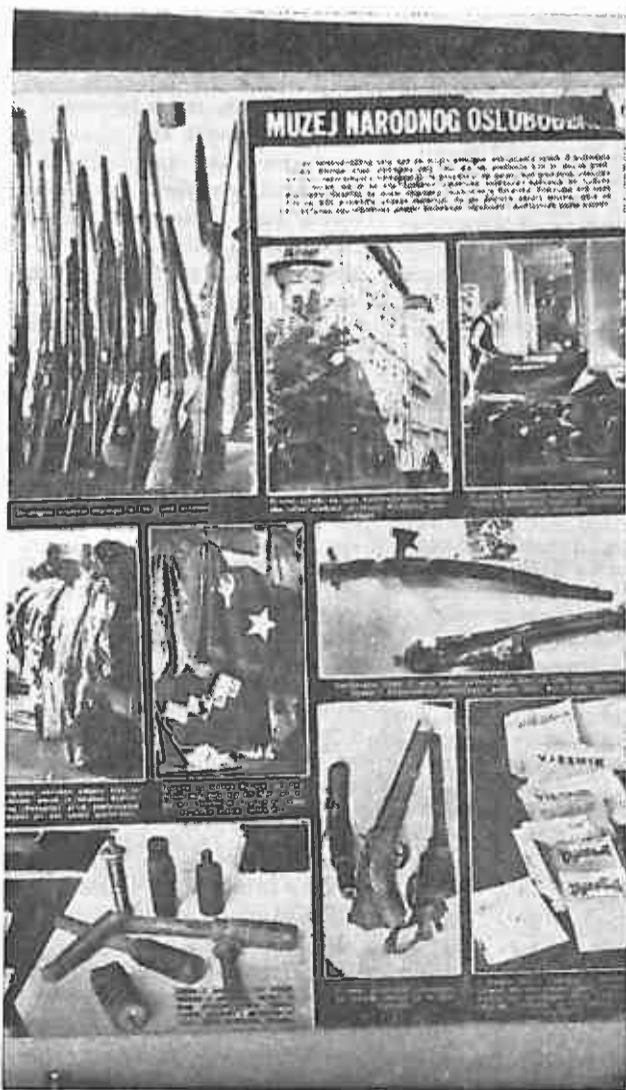
U zoru ustaše su pokrenule sve jedinice zagrebačkog garnizona i policajce sa psima u pravcu Zagrebačke gore. Mi smo međutim, već bili van domašaja njihove potejere.

Normalno se krećući, uvjereni da je potjera krenula u suprotnom smjeru prvi zagrebački partizanski odred našao se na terenu Dugog Sela i to na rubu šume Duge Lazine.

Piše: Sruk Branko

Preštampavanje zabranjeno

Nastavlja se

Oružje, zastave, odjeća, bombe i štampa koje su partizani upotrebljavali u prvim danima ustanka naroda Hrvatske i Jugoslavije. Zastave su vezele i šile napredne žene i omladinke koje su nesebično učestvovalе u prvim danima ustanka.

KULTURA

Sjećanje na život i djelo hrvatskog književnika i borca Slavka Kolara u Božjakovini

Hrvatskog književnika i direktora dobra u Božjakovini istaknutog agronoma i društvenog radnika upoznao sam na izmaku ljeta 1943. godine kada sam iz Moslavačkog odreda došao na područje okruga Zagreb, radi organiziranja obavještajne službe. Vrlo se dobro sjećam da sam se jedne tople ljetne noći sastao u školi u Brckovljanima kod učitelja Rojnicu sa novinarom Mahmudom Konjuhdićem koji je bio upravo uspio pobjeći iz okupiranog Zagreba da bi se našim kanalima prebacio na oslobođeni teritorij i svrstao u redove boraca za pravu i slobodnu republiku hrvatsku, za pravu i slobodnu republiku Jugoslaviju. U razgovoru sam se raspitivao za političko uvjerenje Slavka Kolara, kojega ranije nisam poznao, također sam tražio od Mahmuda da mi napiše jedan opširniji izvještaj o zagrebačkim intelektualcima i uopće o stanju u Zagrebu što je ovaj i učinio. Odmah sam predložio Mahmudu da me poveže sa Kolarom i tako me jedne večeri odveo u njegovu kancelariju u Božjakovini, gdje smo ušli otraga sa strane voćnjaka kojega danas više nema. Ovaj početak rada i moju vezu sa Kolarom opisao je Mahmud Konjuhdić u svojoj knjizi »Na hiljadu frontova«. Kolar je pristao na saradnju i molio me također da ga povežem sa nekim starijim drugom, što sam ja učinio kasnije u Čazmi, tako da je bio upućen kada je išao u partizane u Topusko i ZAVNOH. Kolar je bio poznati stručnjak i neobično obrazovan čovjek, humanista i republikanac koji je posebno cijenio i učavao težak život našega seljaka i koji je bio poznat i u intelektualnim krugovima Zagreba, Hrvatske i Jugoslavije, a također u Francuskoj i nekim drugim Evropskim zemljama. Njegova su djela prevedena skoro na sve svjetske jezike, a posebno su doživjela velika izdanja u Sovjetskom Savezu, kuda je bio pozvan kako mi je to govorio baš u ono vrijeme kada je obolio. Neobično se radovao ovome pozivu, jer veli: »da je uvijek želio vidjeti ovu veliku i prvu zemlju socijalizma«. Veliki broj domobranskih oficira bili su mu školske kolege, a školski kolega mu je bio i sam poglavnik Ante Pavelić. Tako smo mi odmah iz prve ruke saznali i dobivali vrlo važne podatke o raznim planiranim vojnim i političkim namjerama neprijatelja. Prvi smo saznali o pripremanju puča Vokić-Larković kakva mu je pozadina i kako vi su mu ciljevi. Posebno interesantan slučaj je bio pokušaj infiltracije domobranskih oficira u NOV, kako bi mogli po završetku rata kada se iskrcaju Englezi jednostavno preuzeti vlast. No međutim oni su osnovno zaboravili a to je da je revoluciju i ustanak organizirala Komunistička partija i da su njezini prekaljeni kadrovi vrlo iskusni u ilegalnoj borbi.

Vrlo često sam se sa Kolarom sastajao u samoj Božjakovini bilo u njegovom stanu bilo u stanu Josipa i Marice Sedlar ili pak u stanu Martina Skalera, odnosno nž. Zupca, koji je danas direktor poljoprivredne škole u Mostaru. Mislim da nije potrebno isticati da je čitava vrtlarstva škola svi inženjeri i veliki broj radnika aktivno sudjelovao u revoluciji. Kolar je po svojoj prirodi bio rođeni humorista ali je uglavnom opisivao istinite događaje iz života, vjerno je slikao male ljude, seljake i magogradane rugao se buržoaziji, a posebno slugama okupatora ustašama, koje nikako nije mogao podnositi. Kolar je pisao svoja djela u Petrinji, Božjakovini i Požezi. Slavko Kolar je rođen u Moslavačkom selu Palešniku gdje mu je otac bio učitelj 1891. god. da bi od 1900. god. živio u Čazmi. Kolar je polazio gimnaziju u Bjelovaru i nije bio dobar dak a

posebno mu je smetala matematika, pa on sam u svojoj biografiji kaže: »Da je trebalo punih 9 godina da bi završio 8 razreda gimnazije, a od tih 9 godina imao je tri puta popravni ispit iz matematike i ipak na koncu konca maturu je položio i to na staroj Gornjogradskoj gimnaziji u Zagrebu. On već sa svojih 19 godina piše i objavljuje u dnevniku »Hrvatstvo«, u »Lučici«, a prvu svoju humoresku napisao je u »Savremeniku« koji je izdavao Livadić. Godine 1913.

svoga političkog uvjerenja, ali je Kolar uvijek na njemu svojstven način našao mogućnost da takve ljude zaposli upotrebljavajući kod toga svoj poseban humor i poštenu narav koju je uvijek nosio sve do svoje prerane smrti.

Javnosti nije poznato da je književnik Kolar bio jedan od istaknutih obavještajaca partizanske vojske i revolucije i da je imao svoju šifru sve do 10. rujna 1944. god. kada se kotarski predstojnik u Dugom

lar spasio u posljednji čas poznavanjem njemačkog jezika i raznim objašnjenjima. Mnogi su događaji vrlo značajni za borbu naroda ovog kraja vezani za Brckovljane i Božjakovinu, Gračec, Staničić i Štakorovac, a možemo reći da su ti događaji imali često puta i široko značenje jer su se odnosili i na druga područja Hrvatske. Škola u Brckovljanima kao i škola voćarska bile su centar. Velike zasluge i dužnu zahvalnost dugujemo učitelju Rojnicu i njegovoj drugarici, te učiteljicama Dragici i Jelici Crnković.

Sjećam se vrlo dobro jednoga dana u jeseni 1943. godine kada smo se sastali gore u Jakovu i kada je Kolar nešto zakasnio, ali mi je odmah rekao »Oprostite družo morao sam oprati ruke« nisam odmah shvatio o čemu se radi, ali je on sam dao odgovor, »jer sam se morao prije rukovati sa koljačima, a među njima je bio i Njemački poslanik Kašer.

Kolar je jednom poslaniku u Petrinji kada ga je ovaj ukorio za njegov opozicioni stav prema vladi i kada mu se grozio da će izgubiti mjesto odgovorio: »Ja sam kao službenik ispravan, a kao čovjek uvijek uspravan«. Kada se je preselio u Zagreb često sam ga posjećivao i razgovarali smo o raznim materijalima i događajima koji bi mu poslužili za pisanje njegovih djela ili pak za scenarije filma. Znao mi je govoriti da je obolio na jetri i da je svjestan da će umrijeti jer to je rak, nije ciroza, jer ja nisam bio pijanac usprkos toga što sam tu i tamo nešto popio. Najteže mu je bilo što neće moći završiti sve ono što je zamislio i što je započeo. U bolnici na Rebru bio je pri svijesti do zadnjega dana i časa, umro je 15. 9. 1963. godine, a pokopan je na Mirogoju 18. 9. 1963. godine gdje smo prošle godine na njegovu grobu zasadili našu i njegovu »brezu« koju su specijalno seljaci iz Vukomeričkih gorica donijeli u Zagreb na Mirogoj. Mnogo toga mi je poznato iz njegova života, a što kulturnim i javnim radnicima Hrvatske nije, ali ću to obavijesti u nekom drugom obliku i drugom prilikom. U svome djelu »Natrag u naftalini«, koji sam mu događaj u detalje ispri-

čao opisao je Kolar istiniti događaj koji se desio u branjevini, a na putu između Lupoglava i Prečeca gdje su partizani zarobili jednu ustašku Njemačku kolonu, koja je išla u Ivančić Grad na sajam i imala velike količine novca za kupovanje konja. U toj partizanskoj akciji učestvovali su naši ljudi, naši partizani i borci. Ona je bila pripremljena jer smo znali čak dan i sat i broj neprijateljskih vojnika koji idu na sajam u Ivančić Grad. Pojedini partizani iz ove akcije žive i danas. Predložio sam u jednom odboru Matice Hrvatske da se napravi film »Natrag u naftalini« no još izgleda do danas na tome nije ništa učinjeno. U ovome djelu kao i o pravim imenima i događajima objavit ću posebne fragmente. Slavko Kolar književnik i borac iz naše Božjakovine radovao se kada bi ga mi bili pozvali na kakvu proslavu, a posebno se radovao kada smo ga pozvali na otkrivanje spomen ploče na školi u Božjakovini 1961. godine, gdje je bila štamparija okružnoga komiteta SKOJ-a Zagreb u stanu dr. Josipa Jurakovića, koja se nalazila i radila sve do svršetka rata preko puta žandarmerijske stanice. Poslije svečanosti svi smo zajedno završili sa Kolarom i našim partizanskim huncutarijama kod mene u Gračecu.

Dok je Kolar bio predsjednik društva Hrvatskih književnika znao je više puta dovesti k meni u Gračec delegate kako društva književnika Francuske tako društva književnika Rumunije da bi im moja supruga pripremila po koje domaće nacionalno jelo jer je znao govoriti: »ovakve kadrove smo mi nekada školovali u domađinskoj školi u Božjakovini.«

Formiran je odbor za izdavanje svih djela Slavka Kolara koja će se izdati u pet knjiga, a posebno njegova monografija, te urediti muzej u Čazmi, a predložio sam također da se njegova bista postavi u parku u Božjakovini, a mislim da bi trebalo također bistu književnika i revolucionara Augusta Cesarca postaviti u Brckovljanima i književnika Slavka Vurića u Dugom Selu.

Branko Struk

Hrvatski književnik i borac Slavko Kolar. Ovu sliku mi je poklonila njegova supruga Milica nekoliko dana prije svoje smrti

završava Više gospodarsko učilište u Križevcima. Kolar u to vrijeme seli po potrebi službe iz mjesta u mjesto i to iz Božjakovine u Petrinju iz Petrinje u Zagreb gdje je bio vještbenik zemaljske vlade od 1915. do 1919. godine, kada je kao stipendista poslan u Francusku na specijalizaciju u voćarstvu i vinogradarstvu.

Poslije povratka iz Francuske Kolar je radi svojih političkih stavova, jer je bio Radicevac i republikanac vrlo često premještan i to u Božjakovinu, Gornji Hruševac, Slavonsku Požegu, Petrinju, Karlovac i Zagreb gdje je poslije sporazuma Cvetković Maček koji je 1939. godine potpisan u Božjakovini i stvaranja banovine Hrvatske bio imenovan predstojnikom za seljačko gospodarstvo banovine Hrvatske koju je dužnost vršio sve do dolaska okupatora i ustaša koje su ga smijenile i tako je opet ponovno došao u Božjakovinu. Kolar je bio vrlo napredan i progresivan ne samo u svojoj struci nego u opće u društvenim zbivanjima i kulturi, a posebno u književnosti, pa su svi njegovi tajnici bili članovi SKOJ-a ili Komunističke partije Hrvatske, što je on znao, a to su danas istaknuti društveno politički radnici kao što je Duka Hrženjak i Jerko Rukavina, suci vrhovnog suda Hrvatske i istaknuti pravnici.

Naročitu pomoć je pružao mladim agronomima lijevčarima, ilegalcima koji nisu mogli dobiti mjesta radi

Selu Kuštro Branko premao da ga uhapsi i likvidira. Pravovremeno sam ga o tome obavijestio pa je najprije sklonio svoju suprugu Milku i svoga »Dadu« u Sveti križ Začretje da bi onda zajedno sa Krnic Zvonimirovom agronom iz Dugog Sela, sveučilišnim profesorom dr. Zanoljskim i njegovom suprugom te inž. Milicom Milunović otišao sa konjima i kolima u Čazmu, a nešto kasnije u Topusko i ZAVNOH. Po oslobođenju zemlje bio je postavljen na vlastiti zahtjev ponovno za direktora u Božjakovini gdje je radio sve do 1948. godine kada je na vlastiti zahtjev otišao u mirovinu da bi se potpuno posvetio književnom radu.

Kolar je nevjerojatno volio obične ljude i uvijek razne dogodovštine i huncutarije kako bi mu to kasnije poslužilo za oblikovanje svoga djela. Volio je svoja kožijaše Naceka i Luku, kravare Gotale i Plašide svoga stočara Frbežara, pastuhara Ropera, Maricu i Jožu svoje seljane, a neobično je volio vinograde u Jakovu gdje sam se vrlo često sa njime sastajao i primao izvještaje. Volio je junake svojih romana Funteke iz Prikraja i svoga starog prijatelja koga smo i mi cijenili, saradnika oslobodilačke borbe danas već pokojnog župnika iz Brckovljana Mateka Kralja koga su jednom zgodom htjeli njemački oficiri javno objesiti na kstenju na sajmištu u Brckovljanima, ali ga je Ko-

Recital dječje kajkavske lirike 1971. u Zelini

U natječaju za Recital dječje kajkavske lirike »Dragutin Domjanić Zelina 1971. sudjelovalo je 15 škola Prigorja, 92 učenika — osnovaca sa 166 pjesama.

1. Stručni žiri u sastavu Višnja Stahuljak, Stanislav Femenić, Mladen Kušec i Ivo Kalinski odlučio je da se na Recitalu izvedu slijedeći radovi:

PS Bedenica — Svornik I- vica: »Selski posel«, Prepušt Biserka: »Muoj maček«, OS Dugo Selo — Habeković Marica: »Jutro«, OS Ivanić Kloštar — Mijaković Josip: »Groz-dje«, OS Orehovec — Pavić Marina: »Ohloki«, »Iskala sem te«, Tremski Mirjana: »Kvo-ćka«, OS Sesvete — Gašparović Milica: »Mati«, Genzić An- kica: »Na babinom najžu«, To- murad Đurđa: »Čekanje večer- ri«, OS Varaždinske Toplice — Kogl Marina: »Trla babu«, »Stari most«, »Kaj je to ve?«, Dvorski Zlatko: »Stari plot«, Bešenić Krešo: »Klopoteca«, OS Visoko — Jelušić Mirko: »Stričekov gruntek«, Mateko-

vić Josip: »Moja cujek«, Pod- vez Danica: »Moji sosedi«, OS Vrbovec — Koprić Branko: »Grmje je ostalo«, Mazal Ma- rijja: »Snega«, »Nedelas«, OS Zelina — Dropičić Ivka: »Bo- gomolka«, »Moja noć«, »Pate- puh«, Vršćak Verica: »Večeri«, Mandak Božica: »V trsjuu.

2. Prema izboru organizato- ra na Recitalu će se izvesti slijedeći radovi:

OS Bisag — Ivanušić Stefi- ca: »Tuga za materona«, OS Breznički Hum — Pažur Bo- žica: »Tatek za ke se mučiš?«, OS Kašina — Maljak Stjepan: »Visibaba«, PS Nespeš — Fr- ljak Dragica: »Kaj da mož de- la«, OS Novi Marof — Benjak Emilija: »Melina«, OS Rugvica — Graberski Mirjana: »Mo- da«, Vlahović Nadica: »Sva- đas.

Imena dobitnika nagrada bit će objavljena na Recitalu dječje kajkavske lirike koji će se održati 24. rujna 1971. u Zelini.

Ni
oslobač
postigli
šću i r
datke
7 dana
talim u
godini.

Or

Ia
1. Cinc
2. Hab
3. Kler
4. Nov
5. Reli
6. Sub
7. Tod

Ib
1. Biča
2. Bau
3. Har
4. Jovi
5. Rezt
6. Paul

Ic
1. Bale
2. Begc
3. Hor
4. Muš
5. Play
6. Riba
7. Šeše
8. Zagt

Ila
1. Pjev
2. Hal
3. Vljaj
4. Šimi
5. Ivan
6. Jam
7. Slad

Ilb
1. Bun
2. Drrer
3. Peni
4. Tih
5. Top
6. Vuči

Ilc
1. Cari
2. Harc
3. Marj
4. Pevk
5. Vlad

IIla
1. Babi
2. Nara
3. Pavl
4. Seve
5. Špol
6. Tode

IIlb
1. Dvar
2. Jaml
3. Mak
4. Novz
5. Pavl
6. Poka

IIlc
1. Debe
2. Kara
3. Karc
4. Seve
5. Špeh
6. Tuke

IVa
1. Amb
2. Milo

IVb
1. Dura
2. Kosa
3. Kraš

IVc
1. Balz
2. Copi
3. Gota
4. Zrilk

Va
1. Kapi
2. Matk

Vb
1. Glavi
2. Karo
3. Kokc
4. Man
5. Peke
6. Srpal

OGLAS

Osnovne škole „Stjepan Bobinec Šumski“
Dugo Selo na dan, 3. VI 1971. godine

Na temelju zaključka Nastavničkog vijeća i suglasnosti Zavoda za školstvo oslobođam od poljske nastave, počevši od 7. VI 1971. god., učenike koji su postigli odličan uspjeh. Isti učenici su dokazali svojom marljivošću, upornošću i disciplinom da su u cjelosti opravdali i primjerno izvršavali svoje zadatke tokom cijele školske godine. Za tako savjestan rad i odličan uspjeh ovih 7 dana dobivaju kao nagradu i priznanje i da ujedno posluže primjerom ostalim učenicima sa željom da se broj odličnih učenika uveća u idućoj školskoj godini.

Od nastave su oslobođeni slijedeći učenici:

Ia

1. Cindrić Ines
2. Habić Miljenko
3. Klemen Maja
4. Novaković Goran
5. Relić Milivoj
6. Subotić Mirella
7. Todorović Violeta

Ib

1. Blčanin Nebojša
2. Bauković Zoran
3. Harcet Snježana
4. Jović Željko
5. Reza Boris
6. Pauković Suzana

Ic

1. Balenović Melis
2. Begović Jasna
3. Horvatić Ivančica
4. Muškon Ljiljana
5. Plavšić Jasna
6. Ribar Radmila
7. Šešet Ljiljana
8. Zagorec Vlado

Ila

1. Pjevac Nina
2. Halužan Andreja
3. Vlašković Gordana
4. Šimunec Božidar
5. Ivaniček Davor
6. Jambrečec Damirka
7. Sladaković Svjetlana

Iib

1. Bunjevac Snježana
2. Drenovac Jasenka
3. Penreković Nebojša
4. Tilhek Milica
5. Topol Ljiljana
6. Vučić Ljiljana

Iic

1. Carić Robert
2. Harcet Boris
3. Margetić Gordana
4. Pevkarić Ksenija
5. Vladić Ivan

Iiia

1. Babić Ljiljana
2. Narančić Rajka
3. Pavlek Biserka
4. Sever Jasna
5. Špoljarić Snježana
6. Todorčić Maja

Iiib

1. Dvanajšćak Ranka
2. Jambrečec Nedeljka
3. Makovica Draženka
4. Novaković Zoran
5. Pavlović Jasminka
6. Pokas Zvonko

Iiic

1. Debeljak Vitomir
2. Karagojević Robert
3. Karoglan Marko
4. Sever Vesna
5. Špehar Boris
6. Tuček Divna

Iva

1. Ambriović Ksenija
2. Milošević Miljenko

Ivb

1. Durašin Mladen
2. Kosak Željko
3. Krašec Ana

Ivc

1. Balog Vesna
2. Čopić Krešimir
3. Gotal Borka
4. Zrilić Dragica

Va

1. Kapitan Darko
2. Matkan Zlatko

Vb

1. Glavač Gordana
2. Karoglan Anita
3. Kokot Jasminka
4. Manolić Tanja
5. Pekera Zdravko
6. Srpak Damir

Vc

1. Čurić Mirjana
2. Vajzović Dijana
3. Vidaković Marica
4. Žganjer Verica

Vd

1. Dević Borivoj
2. Drobec Željko
3. Koberec Silva
4. Krčmar Miro
5. Miletić Eduard
6. Plašić Nenad
7. Šum Ratko

Vla

1. Češljaj Milivoj

Vib

1. Belog Nada
2. Gavranović Viktorija
3. Grahovec Anika
4. Akmara Slavica
5. Ralić Jagoda
6. Todorović Nenad
7. Tomaško Marica

Vic

1. Cindrić Jadranka
2. Karović Milorad
3. Kumović Tajan
4. Šindler Vladimir

Vid

1. Haramina Goran
2. Stijepović Zdravko
3. Zajšek Zlatko

Vila

1. Grden Nada
2. Haleuš Nada
3. Jurec Mirjana
4. Pavlović Branka
5. Tilhek Nada
6. Turčinec Borka

Viib

1. Štrac Zdravko

Viic

1. Sarić Dubravka
2. Pavlović Jadranka
3. Brbot Jelka
4. Duplić Maja

Viid

1. Krapec Marija
2. Trupeć Boris

Viiaa

1. Balog Štefica
2. Bižec Biserka
3. Demirović Branka
4. Grižinovec Đurđa
5. Srdinić Ivica

Viiib

1. Crnić Maja
2. Kličan Darko
3. Stubić Ivan

Viiic

1. Durić Slavica
2. Habeković Marica
3. Kulaš Mladen
4. Latak Vilmoš
5. Tometić Jasna

Područno odjeljenje Božjakovina:

I razred

1. Batišta Darko
2. Hasan Snježana
3. Huzjak Svemirka
4. Jukić Anica
5. Kolarić Marija
6. Prelec Vesna

II razred

1. Kadoić Ivanka
2. Kraljiček Božidar
3. Krsnik Ivica
4. Novačić Dubravka
5. Šodec Ljiljana

III razred

1. Vaniš Božica
2. Horvat Zlata
3. Grižinovec Vesna
4. Grabovec Jasna

U ime Nastavničkog vijeća čestitam svim učenicima koji su završili razred odličnim uspjehom.

Direktor škole:
Krpmotić Ivan

Zbog čega dio sela Gračec i Prikraj ne prodaju mlijeko?

U mjesecu ožujku 1971. obratili su se građani sela Gračec i Prikraj stručnoj službi Općinske skupštine Dugo Selo s molbom da se poduzmu odgovarajuće mjere, da se i dalje vrši sabiranje mlijeka na sabiralištu broj 1 u Gračecu ispred kuće broj 56. Poljoprivredna zadruga »Gornja Posovina« Dugo Selo vrši otkup mlijeka od poljoprivrednih proizvođača, a Zagrebačka mljekara svojim kamionima sa pojedinih sabirališta vrši svakodnevno odvoz istog. Ovakav je slučaj bio i u selu Gračec ispred kbr. 56 posljednjih deset godina sve do 12. 3. 1971. kad je Zagrebačka mljekara prestala preuzimati mlijeko na tom sabiralištu, a da prethodno uopće nije o tome niti ona, a niti Poljoprivredna zadruga Dugo Selo proizvođače o toj namjeri obavjestila. Građani su dva dana donosili mlijeko i natrag odnosili kući.

Kada je stručna služba Općine Dugo Selo pozvala predstavnike mljekare da se ovo pitanje riješi i da i dalje od cca 23 domaćinstva preuzima mlijeko na ovom sabiralištu, a koji se broj u ljetnim mjesecima penje i do 35 domaćinstva, predstavnici su najprije dirnuli da se i dalje na tom dijelu ceste može zaustavljati kamion i preuzimati mlijeko. Predstavnici Zagrebačke mljekare su istog dana obavjestili da će se već slijedećeg dana mlijeko preuzimati. I taj puta nije ispunjena obaveza mljekare i nisu preuzeli mlijeko, već su navodili da bez riješenja o dozvoli zaustavljanja na tom dijelu ceste nemogu šoferima narediti da na tom mjestu se zaustavljaju.

Mjesna zajednica Gračec podnijela je zahtjev da se formira komisija koja bi utvrdila mogućnost stajanja jedanput dnevno 2—5 minuta ispred kuće broj 56 u Gračecu. Na taj zahtjev formirana je komisija od predstavnika nadležnih za saobraćaj Općine Dugo Selo, predstavnika Stanice javne sigurnosti Dugo Selo i predstavnika Poduzeća za ceste Zagreb, koja je izvršila uviđaj na licu mjesta i dala suglasnost da se kamion na cesti II reda Dugo Selo — Vrbovec u selu Gračec ispred kbr. 56 može zaustavljati jedanput dnevno 5—10 minuta radi preuzimanja mlijeka.

Ovo je učinjeno na prijedlog predstavnika Zagrebačke mljekare druga Petković Miljenka, kontrolora saobraćaja i Voriš Ivana tehničkog rukovodjoca, koji su u kancelariji savjetnika za privredu općine Dugo Selo izjavili da čim im nadležni organ rješenjem odobri zaustavljanje teretnog automobila radi preuzimanja mlijeka, da će oni to odmah izvršiti i dalje redovno preuzimati mlijeko na tom sabiralištu. Iako je sve ovo ispunjeno ipak Zagrebačka mljekara sve do danas ne vrši odvoz mlijeka sa navedenog sabirališta.

Umjesto da je Zagrebačka mljekara prihvatila rješenje kojim se dozvoljava zaustavljanje ispred kuće 56 u Gračecu radi preuzimanja mlijeka, ona moli da se formira stručna komisija sastavljena od predstavnika Stanice javne sigurnosti Dugo Selo, Poduzeća za ceste Zagreb i Pogona transporta Zagrebačke mljekare koja bi komisija provjerila da li spomenuto rješenje od-

govara zahtjevima sigurnosti u saobraćaju.

Malo je čudno da je Zagrebačka mljekara obustavila preuzimanje mlijeka baš u vrijeme kada je bila najveća nestašica mlijeka.

Teško je ovo objasniti građanima koji već 4 mjeseca ne prodaju mlijeko i koji se neće pokoriti da mlijeko nose na sabiralište broj 2 u Gračecu ispred kbr. 86, a kojima je ovo sabiralište daleko i preko 3 km, naročito mještanima iz Prikraja koji moraju preći ci-

jelo selo Gračec, a da bi došli do sabirališta broj 2 u Gračecu.

Pošto referat za privredu Općine Dugo Selo nemože odgovoriti zainteresiranim građanima zbog čega sve do danas Zagrebačka mljekara ne preuzima mlijeko na sabiralištu broj 1 u Gračecu, to smatra da će ista proizvođačima mlijeka na ovo pitanje odgovoriti.

Savjetnik za privredu
Ivan Fluka

Građani pazite - ne kupujte mačka u vreći

Poljoprivrednica iz Lupoglava obratila se trgovcu u prodavaonici PZ u Dugom Selu i kupila 20 kg smjese za piliće. Smjesu je platila po 250.— S. dinara to jest 5.000.— S. dinara i zamolila da je zadrže na kratko vrijeme dok joj ne dođe autobus da ne vuče to po Dugom Selu. Međutim, već od početka imala je nepritika. Nakon jedan sat obratila se da podigne svoju vreću sa smjesom ali je u trgovini bio drugi trgovac a ne onaj koji je smjesu prodao i ovaj joj je teško smjesu dao, jer je tvrdio da ne zna da li je plaćena ili nije. Nakon utvrđivanja da je smjesa ipak plaćena dobila sam svoj prtljag, otišla na autobus, platila prtljagu taksu na autobusu 2,40 din. do Lupoglava i normalno odmah ju otvorila jer nisam uopće imala hrane za piliće. Među-

tim, kada sam ju otvorila umjesto smjese u vreći je bio čisti šrot.

Drugi dan išla sam ponovno u Dugo Selo normalno opet radi smjese, obratila sam se trgovcu i rekla mu šta se dogodilo, on mi je tako hladno odgovorio, pa donesite šrot nazad zamijeniti ću vam za smjesu i dalje sa riječima »tko radi taj i griješi«. Istina je da se svakome može dogoditi da pogriješi, ali ipak smatram da bi bilo u redu da čovjek izvinuo, jer ja sam pored toga što sam platila šrot od 250.— dinara, platila i 240 dinara za prtljag, a i autobus drugi dan da ne računam i dangubu.

Ovaj članak pišem samo radi upozorenja drugima šta se sve može nama kupcima u trgovini dogoditi. Zato provjerite i ne kupujte »mačka u vreći«.

Biljne štetočine kod nas

Ovogodišnje suho i toplo vrijeme pogoduje razvoju biljnih štetnika, koji ugrožavaju naše usjeve, dok biljnih bolesti ima mnogo manje.

U vinogradima primijećen je jak napad grozdovog moljca. Prva generacija koja se pojavila u vrijeme cvatnje loze nanjela je u nekim vinogradima 10 do 15% štete. Gusjenice druge generacije pojavile su se u drugoj polovici srpnja. Napadnuti grozdovi su zapređeni paučnastim nitima, na bobicama nastaju rane kroz koje ulaze gujiloća i plijesni. Suzbijanje se vrši zaprašivanjem grozdica sa Sevin P-5 prašivom ili Diazinomom 2% prašivom, ili prskanjem u kombinaciji sa Dithanom (sredstvom protiv peronospore) i Diazinomom 20 ili Sevinom 50 u koncentraciji 0,1 do 2%.

Na dududu, šljivi, trešnji, orahu, jabuci i drugim voćkama ima mnogo gusjenica dudovca. Ovaj se štetnik

javlja u dvije ili tri generacije. Kod nas predstoji napad druge generacije u drugoj polovici srpnja. Mlade gusjenice zadržavaju se najprije na lišću, gdje u većem broju izazivaju golobrst, stvarajući zapretke. Suzbijanje se provodi mehaničkim načinom, tako da se zapređak sa gusjenicama odreže i uništi. Kemijsko suzbijanje vrši se prskanjem zapređaka sa Sevinom, Diazinomom 0,2% ili Ultracidom 0,1%.

Lišne uši pojavile su se u velikom broju na grahu, repi, kupusu i drugom bilju. Suzbijanje se vrši sa Maltox P-5 prašivom ili Etiol P-5 prašivom ili prskanjem sa Etiolom 0,2%, Ekatinom 0,1%. Poslije pršenja ili prskanja sa Maltoxom ili Etiolom povrće se ne smije upotrebljavati za ljudsku i stočnu ishranu dva tjedna, a poslije prskanja sa Ekatinom mjesec dana.

M. D. S.

Stradao biciklista

Biciklista Drago Povrženić stradao je isti dan, samo nešto kasnije, kada je na cesti Zagreb—Križevci u Dugom Selu na njega naletio svojim »ford-taunusom« Stjepan Juršetić iz Lukova (općina Vrbovec). Vozač putničkog auta preticao je bicikliste Stevu Dukarića i Dragu Povrženića koji su vozili jedan za drugim. U tom je trenutku i Povrženić počeo preticati drugog biciklistu, pa ga je auto zahva-

tio i udario. Povrženić je ozlijeđen, a šteta iznosi oko 500 d.

I. CR.

Izvađen leš iz Save

Kako nas je obavijestio predsjednik Općinskog suda u Dugom Selu Jadranko Crnić, u noći između srijede i četvrtka 14. i 15. srpnja iz Save je izvađen leš nepoznatog čovjeka. Istraga je u toku.

Istiniti događaj evinl, a na pu- l Prečeca gdje jednu ustašku a je išla u lva- mala velike ko- ranja konja. U učestvovali su izani i borci. ljena jer smo broj neprijatelj- na sajam u partizani iz ove Predložio sam atice Hrvatske vatrag u nafta- danas na to- . U ovome dje- tenima i doga- bne fragmente. iik i borac iz vao se kada bi kakvu prosla- ovao kada smo je spomen plo- vini 1961. go- mparija okruž- Zagreb u sta- ča, koja se ne- svršetka rata ijske stanice. smo zajedno našim partizan- kod mene u

edsjednik dru- vnika znao je neni u Gračec a književnika a književnika moja supruga maće nacional- voriti: »ovak- kada školovali Božjakovini.«

za izdavanje ra koja će se osobno njego- sđiti muzej u m također da vi u parku u da bi trebalo ka i revoluci- postaviti u vnika Slavka

ranko Sruk

Irljke

izek», Pod- osedi«, OŠ Ć Branko: Mazal Ma- dela», OŠ Ivka: »Bo- oča», »Pote- z: »Večera«, trsjua.

organizato- se izvesti

ušić Štefi- zrom», OŠ Pažur Bo- e mučič?«, k Stjepan: peš — Fr- la mož de — Benjak Š Rugvica ana: »Mo- ica: »Sva-

nagrada a Recitalu ke koji će a 1971. u

Kako je na dugoselskim prometnicama prošao vikend uz Dan borca

Nemirni vikend - milicionarski

DUGO SELO — Dva ozljeđena, šest razbijenih motornih vozila i materijalna šteta od preko 30.000 dinara — to su najkraće rečeno posljedice proteklog vikenda na dugoselskim prometnicama. Poblize podatke o tome dao nam je u

utorak pomoćnik načelnika SJS Dugo Selo Ivan Hertl.

Seriju nesreća tokom proteklog vikenda »otvorio« je Josip Gršić koji je u Gračacu kraj Dugog Sela sletio svojim osobnim automobilom »VW« s ceste u grabu. Vozač je ozlijeđen, a šteta na vozilu iznosi oko 10.000. dinara.

Ivan Bojničić svojim je »fićom« naletio u ul. B. Bobinca u Dugom Selu na motoristu Stjepana Levaka iz Ostrane kraj Dugog Sela i srušio ga. Motorista je ozlijeđen.

Žiko Čamil, inače na privremenom radu u SR Njemačkoj izazvao je trostruki sudar kod gostionice »Izletište« na cesti Dugo Selo — Zagreb. Naletio je, naime, na parkirani osobni automobil Borisa Cvekla. Od udara Cveklom automobil odbačen je na putnički auto LJ 211-39, vlasništvo Marjana Košiča iz Ljubljane, koji je također bio parkiran u blizini. Šteta na sva tri vozila iznosi oko 18.000 d.

Dodajmo na kraju ovog našeg raporta i to da u ponegdjeljak na dugoselskim prometnicama nije bilo nesreća iako su se kroz ovo mjesto vraćale u Zagreb dugačke kolone izletnika koji su praznik Dana borca iskoristili za izlete u okolicu glavnog grada Hrvatske.

I. CR.

JAVNA ZAHVALA

povodom nagle smrti naše predrage kćerke, supruge, majke i unuke

MARIJE KEBER

rodene Robić

učiteljice Osnovne škole »Marka Orešković« u Zagrebu koja je preminula u 44-toj godini života. U dubokoj boli i tuzi zahvaljujemo svim rođacima, prijateljima, svim mještanima sela Leprovica, te društvima i političkim radnicima općine Dugo Selo koji su joj okitili odar cvijećem i ispratili ju na posljednji počinak.

Tugujuća obitelj majka, baka, suprug i sinovi Milivoj i Dobrica

VAŽNA OBAVIJEST

FLUROGRAFIJANJE STANOVNIŠTVA U RUJNU MJESECU

Od 3 do 16. rujna vršit će se fluorografiranje svega stanovništva na području komune Dugo Selo starijih od 14 godina. Fluorografiranje otkriva oboljela pluća (rak i tuberkuloza) i oboljena srca. Snimanje se vrši bez zdravstvene knjižice i bez drugih zdravstvenih dokumenata u odjeći i besplatno. Svaki mještanin na području komune Dugo Selo stariji od 14 godina primiti će obavijest — poziv i na njega se treba odazvati jer se neodazivanje u protivnom kažnjava po zakonu. Mislimo da do toga neće doći jer je u interesu svakog čovjeka da otkrije bolesni dio tijela ukoliko postoji. Snimanje će se vršiti na određenim mjestima u toku cijelog dana, pa postoji mogućnost i za zaposlene ukoliko do podne rade da se mogu fluorografirati poslije podne.

Zdravstvena služba Doma zdravlja Dugo selo uložila je velike napore u vezli ove akcije kako bi zaštitila sve građane i otkrila eventualna oboljenja kao što je rak, tuberkuloza i srčane bolesti. Radi toga a najviše u interesu vlastitog zdravlja odazovite se na vrijeme pozivu na određenom mjestu.

Budući da se ova akcija odvija preko društveno-političkih organizacija i mjesnih zajednica apeliramo na sve društveno-političke radnike i odbornike SO Dugo Selo da na vrijeme uruče pozive kako bi se građani mogli odazvati.

Zganjer dr Vera puravatelj Doma zdravlja Dugo Selo

Uspomeni

SAVE GLEDICA

Sve one, koji su ga poznavali, teško je pogodila vijest da više među nama nema Save Gledića, milicionara, druga, a prije svega marljivog, poštenog, skromnog i dobrog čovjeka koji je u Dugom Selu obavljao svoju tešku i odgovornu službu od 1963. godine.

Savo Gledić, rođen je 1928. godine u Boviću, općina Vrgin-most. Sudionik je NOB-a od 1943, a u službi je policije od 1952. Bio je član Saveza komunista.

Mnogi mještanini cijenili su ga kao dobrog milicionara

Savo Gledić stradao je u nedjelju 13. lipnja 1971. kad je »fiat 1300« kojim je upravljao iz nepoznatih razloga prešao na stranu ceste suprotnu od smjera vožnje, kojom je u tom trenu naišla »Gavrilovićeva« hladnjača. U strahovitom sudaru život je izgubio S. Gledić, a teže ili lakše ozlijeđeni su njegovi suputnici Ivan Lisan, Josip Sever i Momir Milošević, te Savina supruga Kata.

I. CR.

Zaštita vinove loze od bolesti i štetnika

Najraširenija bolest vinove loze je peronospora, koja se u svakom vinogradu. Peronospora napada sve zelene dijelove loze, listove, cvijet, bobice i mladice. Prvo se javlja na listovima prije cvatnje u obliku »uljanih« pjega žučkaste boje, kasnije se iz tih pjega razvija bijela prevlaka — konidije (to su organi za daljnje širenje bolesti). Zatim te pjege posmeđe a oko njih se širi bolest na susjedne djelove lista, pa oko smeđe pjege imamo uljaste pjege sa bijelom prevlakom. Nakon toga zaraza prelazi na cvijet, zahvaća čitav grozd u cvatu koji je prekriven bijelom prevlakom, a kasnije pocrni, osuši se i propadne. Napadnute mlade bobice također dobiju prvo bijelu prevlaku, zatim se osuše i propadnu. Peronospora može napasti i starije bobice putem peteljke, no kad su bobice dostigle 2/3 veličine ne mogu biti zaražene, isto tako i stariji listovi ne mogu biti zaraženi. Međutim na lozi i mamu tokom čitave vegetacije mlade listove koji mogu biti zaraženi, pa se peronospora pojavljuje sve do jeseni, ali je ta kasna peronospora neopasna za grožđe.

Peronospora uništava lišće, smanjuje asimilaciju, pa grožđe ostaje kiselo, osim toga zaraza sa lišća prelazi na cvat i bobice. Suzbijanje peronospora počinje prije cvatnje i nastavlja se sve do kraja srpnja, traje oko dva i po mjeseca. Peronospora prezimljuje u otpalom zaraženom lišću u obliku zimskih spora, koje se oslobađaju iz trulog lišća i u travnju-svibnju čekaju povoljne uvjete da prokljuju. Os-pore kliju ako kroz dva dana padne barem 11 mm oborina i da kroz ta dva dana vlada prosječna temperatura od 12° C ili više. Kod nas su ti uvjeti obično ispunjeni u prvoj polovini svibnja, kada su i listovi loze veliki barem 3 cm u promjeru, inače nemogu biti zaraženi jer im puči nisu otvorene. To je prva, primarna zaraza, koja se vrlo teško primjećuje u vinogradu. Na tim prvim pjegama razvija se bijela prevlaka-prva generacija konidija, koje vrše sekundarnu zarazu. Za razvoj peronospora pogoduje kišna godina, naročito ako se izmjenjuje kiša i toplina.

Iako su neke sorte loze otporne na peronosporu, ipak sve plemenite sorte treba zaštititi od ove bolesti. Zimsko okapanje i zakapanje lišća smanjuje mogućnost primarnih zaraza, uništavanje korova smanjuje vlagu, rosa se manje zadržava u vinogradu, loza se poslije kiše brže suši peronosporu. Lozu treba prskati nema povoljnih uslova za kati prije povezivanja, da lakše poprskamo unutrašnjost čokota. Gnojivo sa velikim količinama dušika stvara povoljne uvjete za jaču zarazu.

Suzbijanje peronospora vrši se primjenom fungicida i to ili prema razvoju vegetacije loze ili prema prognozama anti peronosporne službe.

Prema vegetacijskom razvoju loze prvo prskanje vršimo kad su mladice dostigle dužinu oko 15 cm uz povoljne klimatske uslove za razvoj peronospora, a drugo pred cvatnju, treće odmah nakon cvatnje i ponavljamo dalje prskanje u razmacima od 7 do 14 dana, već prema tome kakvi su klimatski uslovi. Obično je potrebno 2 do 5 prskanja i-

za cvatnje. Prema antiperonospornoj službi određuju se tačno rokovi prskanja na bazi mjerenja temperature, količine oborina, ustanovljenja primarne zaraze, te određivanja trajanja inkubacije, tj. kad će izbiti bijele prevlake-konidije.

Razvoj peronospora ovisi o temperaturi i vlazi, ako je prehladno ili pretoplo (ispod 11 C ili preko 29 C) peronospora se ne razvija. Unutar povoljne temperature peronospora se razvija različitim brzinom, kod najpovoljnije temperature 22 C do 23 C inkubacija traje samo 4 dana, to znači da će proći 4 dana od početka zaraze do stvaranja bijele prevlake-konidija.

Kemijskim sredstvima tako zvanim fungicidima sprečavamo infekciju tj. uništavamo konidije prije nego su prodrle u list ili bobice, ako je peronospora prodrla u list ili bobice više se nikakvim sredstvima ne može uništiti. Najviše se od fungicida upotrebljava bordoška juha (smjesa galice i vapna), zatim gotovi tvornički bakreni preparati (Bakar. ni kječ Cuperblau itd.) i organski fungicidi (Dithane, Zineb, Delan, Ortocide i drugi).

Prednosti bordoške juhe su u tome što ima bolju sposobnost lijepljena na lozu, pa je kiša teže ispiru, a slaba joj je strana što bakar u bordoškoj juhi usporava rast loze naročito do cvatnje. Organski fungicidi djeluju povoljno na rast loze ali se lakše ispiru pa njima treba češće prskati. Vinogradi prskani organskim fungicidima imaju više pepelnice od onih koji su prskani bakrenim preparatima. Preporučuje se prva prskanja vršiti sa organskim fungicidima, a kasnija sa bakrenim preparatima.

Organski fungicidi i tvornički bakreni preparati upotrebljavaju se prema upustvima proizvođača. Bordoška juha priprema se od modre galice i vapna, na 1 kg modre galice uzima 1,2 kd gašenog vapna. Od vapna se napravljeno mlijeko i preko sita ulije u posudu sa vodom, zatim se uz mješanje uljeva otopina modre galice te posuda nadopuni vodom do željene količine juhe. Kiselost juhe ispita se pomoću fenolftaleina ili lakmus papira. Bijeli fenolftalin papir treba da lagano

pocrveni, a crveni lakpapier da poplavi, i takva juha odgovara za upotrebu.

Uz peronosporu najvažnija bolest pepelnica ili oidium. Pepelnica se javlja kasnije od peronospora, napada list i bobice. Na listovima se javlja bijela prevlaka, list postaje tvrd, kožnat, uvijek se i osuši. Pepelnica ne zalazi u unutrašnjost lista nego se razvija samo na površini i to jače na gornjoj strani lista. Na bobicama primjećujemo pepelnicu 2 do 3 tjedna iza cvatnje kao pepelnicu prevlaku. Posljedice napada pepelnice su zarkžljale ili sagnjile bobice. Pepelnica traži za svoj razvoj više topline a manje vlage, pa zato se javlja kasnije kad valadaju takvi klimatski uslovi.

Protiv pepelnice provodimo preventivnu borbu, tako da kod svakog prskanja protiv peronospora prije i tokom cvatnje loze u sredstva protiv peronospora dodajemo fungicide protiv pepelnice. Poslije cvatnje, osim ovog načina, može se vršiti i sumporenje. Od fungicida protiv pepelnice upotrebljavaju se sumporni preparati (Cosan, Thiovit, sumpor u prahu i drugi). Kad prestane opasnost od peronospora, a još uvijek postoji mogućnost napada pepelnice, prskano lozu sa mčivim sumporom ili zprašujemo sumporom u prahu. Kod visokih temperatura (preko 30 C u sjeni) dolazi do pakaža od sumpora, zbog toga treba sumporiti oko čokota i između redova.

Ove godine na pojedinim vinogradima primjećen je jak napad grozdovog moljca. Gajenice grozdovog moljca hrane se cvijetovima i bobicama grožđa, napadnuti cvijetovi ostaju zatvoreni, povezani paučinastim nitima. Na bobicama nastaju rane kroz koje ulazi gnjiloća i plijesni. Suzbijanje se vrši sa insekticidima tj. preparatima za uništavanje štetnika (Diazinon, Sevin, Labaycid i drugi). Navedeni insekticidi upotrebljavaju se prema upustvima proizvođača. Ukoliko se ovi preparati mješaju sa fungicidima protiv peronospora i pepelnice prska se po upustvima poljoprivrednih stručnjaka.

M.D.S.

In memoriam

Dana 30. travnja 1971. godine nakon kratke, ali teške bolesti u 57 godini života umro je Šimunc Stjepan iz Oborova. Rodio se u siromašnoj seljačkoj obitelji. Od mladih dana svog života radio je sa svojom obitelji na sitnom seljačkom gospodarstvu u želji da poboljša svoj život i svoje gospodarstvo i marljivim radom i zalaganjem u tome je i uspio.

Stvorio je jedno uzorno gospodarstvo, tako da bi sada živio mnogo bolje i udobnije nego u svojoj ranoj mladosti. U punom stvaralaštvu svoga napretka zadesila ga teška bolest, tako da je zauvijek naputio ovaj svijet. Kako je bio poletan u svome gospodarstvu, tako je bio i vrlo aktivan vatrogasac D.V.D. Oborovo. U svojoj ranoj mladosti stupio je u društvo. Svojim zalaganjem u društvu bio je biran za komandira voda, pa nakon izvjesnog vremena za komandira društva i napokon za predsjednika društva.

U 1969. godini biran je za odbornika Općinske skupštine u Općinsko vijeće. U radu Općinskog vijeća uvijek je sudjelovao aktivno i borio se za interese napretka čitave komune.

Neka je vječna slava drugu Šimunc Stjepanu.

IN MEMORIAM

Marica Keber, r. Robić, Meglič Stjepan, Sočnić Stjepan

Tužno, teško i neshvatljivo. U dane koji nas tako čvrsto povezuju sa našom nedavnom slavnom prošlošću, sa narodnooslobodilačkom borbom jugoslavenskih naroda, Savez udruženja boraca NOR-a Dugo Selo gubi iz svoje sredine tri odana člana.

Nevjerojatno i neminovno. U razmacima od po nekoliko dana, neumoljiva smrt oduzela nam je tri borca, komunistu i društvena radnika.

Ali — rekao je netko — čovjek živi dok živi sjećanje na njega, dok u pamćenju živih živi njegovo djelo, njegov lik. A Marica Keber, Stjepan Meglič i Stjepan Sočnić bili su drugovi, prijatelji i borci koje nećemo i ne možemo nikad zaboraviti.

MARICA KEBER rođ. **ROBIĆ**, rođena 1927. godine, u seljačkoj porodici, u Leprovici, učesnik NOR-a od 1942. SKOJ-evka od 1943. a član SKH od 1948.

Ove tri legitimacije daju pravac i sadržaj njezinoj ličnosti. Zar je bilo moguće tražiti više od petnaestogodišnje djevojčice, od napornog danonoćnog revolucionarnog rada, koji ju 1944. godine dovodi u ustaški zatvor i u još teža iskušenja. Njezinom hrabrošću pred ustaškim batinašima, jer i pod najvećim torturama nije ništa priznala, te nešto sretnim okolnostima izlazi iz zatvora nakon pet tjedana i organizacija ju upućuje na oslobođeni teritorij. Svoje nedovršeno gimnazijsko znanje upotpunjuje učiteljskim tečajem i nastavlja sa radom u prvim partizanskim školama, obučavajući djecu i pod najtežim ratnim uslovima.

Učiteljsko zvanje uzima kao stalni poziv, kojem po završetku rata daje punu osnovu završenom pedagoškom školom.

Marica pored rada na školi obavlja i niz društvenih funkcija, a to je uvijek smatrala i normalnim — jer kako je mnogo puta znala kazati — prosvjeta se mora osjećati u narodu, a to je moguće jedino, ako i prosvjetni radnik živi u njemu.

Takova je bila sve do posljednjeg časa, jer ju je smrt zatekla tako rekuć na radnom mjestu.

STJEPAN MEGLIĆ, rođen 1920. u Dugoselskom Črncu, učesnik NOR-a od 1943. Narodnooslobodilački pokret dobiva u ličnosti druga Megliča svojeg vjernog pripadnika u vrijeme koje je bilo presudno za sredinu u kojoj je živio. Njegova odlučnost, sposobnost i hrabrost dovode ga već u početku 1943. u redove SKOJ-a, da bi nedugo zatim bio biran za člana Općinskog komiteta SKOJ-a i postao jedan od zapazjenih omladinskih rukovodioca.

Suočen sa neposrednim životnim opasnostima, jer je u svojoj sredini imao ubačenog ustaškog špijuna, drug Stjepan uspeva spasiti život i obezvređujući sve ono što je neprijatelj o organizaciji saznao.

Njegova odlučnost i hrabrost bila je njegovo glavno oružje kroz cijelo vrijeme NOB-e čime je uspevao doći do rezultata u najkompliciranijim ratnim situacijama.

U oslobođenoj domovini nastavlja društvenim radom koji traži nove napore. Međutim, drug Stjepan iz zdravstvenih razloga nije posljednjih godina mogao slijediti napore i tokove društvenog razvoja, pa se mora povući iz političke aktivnosti. Ali to ne znači da je time prestao postojati i njegov interes za društvo. Surova bolest nametnula mu je više mjesečne teške patnje. I kada je već bio u agoniji interesirao se je o zbivanjima u mjestu, općini, u cijeloj zemlji kojoj je cijelim svojim bićem pripadao do posljednjeg časa.

STJEPAN SOČNIĆ, rođen 1923. godine, u Oborovskim Novakima, učesnik NOR-a od 1942., član SKH od 1943. godine.

Zbog složenih uvjeta borbe Partija je 1943. primala u svoje redove izuzetne ličnosti. Ovim riječima možemo započeti svoj nekrolog za našeg Stjepana koji je svoju ličnost istaknuo već 1942. kao SKOJ-evac, a nedugo zatim kao član KPH-a. To je bilo vrijeme kada se iza ovih imena nazirao teški ratni napor, kada su SKOJ-evci i članovi KPH-a prvi trebali istupati pred stroj da budu bombaši, da budu u prvim redovima borbe, i da prvi polože svoje živote ako situacija to zahtjeva.

Ovakova pripadnost našeg Stjepana odvodi 1943. godine u XVI omladinsku udarnu brigadu, gdje nakon nekoliko oružanih akcija postaje komandir čete.

Mladi seljak iz Oborovskih Novaka dokazuje ne samo svoju hrabrost, nego i vojnu sposobnost jer uspješno rukovodi svojom četom u teškim oružanim okršajima kojih je njegova brigada imala mnogo, sa brojnijim i bolje naoružanim neprijateljem. Lik ponosa, dostojanstva i samoprijedora drug Stjepan prenosi i na frontu socijalističke izgradnje naše zemlje, kao brigadir omladinskih radnih brigada, kao rukovodilac mjesnih organa vlasti, kao član općinskih i kotarskih rukovodstava društveno-političkih organizacija.

Dugogodišnja teška bolest prekinula je njegov društveni uspon. Međutim, nije prekinula njegovu ljubav prema zemlji koju je iskazao bezbroj puta riječima i djelom sve do svoje smrti.

U dane koji nam donose radost i veselje povodom 30-godišnjice narodnog narodnog ustanka, mi se opraštamo od tri mlada borca, koji su za našu radost mnogo dali. I oni su se nakad radovali i nadali. Njihova radost prekinuta je u najljepšim godinama kada su je trebali još snažnije doživjeti.

Revolucionari nestaju, ali njihova djela ostaju vječna.

Neka im je vječna slava!

»Pokušao ženu odvlknuti da ne pije« pa je zapalio benzinom!!!

Živa baklja trči u noć

Nakon što je zapalio ženu S. Kralj joj je zabranio da zatraži liječničku pomoć

STAKOROVEC — Benzin, čini se, postaje sve omiljenije sredstvo za rješavanje bračnih nesuglasica. Nedavno smo o takvim slučajevima čitali u dnevnim novinama, a sada dodajemo toj zbirci još jednu »benzinsku« bračnu svadu koja se 17. lipnja zbila u Stakorovcu kraj Dugog Sela. Naime, Stjepan Kralj (38) polio je benzinom svoju ženu Slavicu (34) dok je ona ležala na krevetu. Trenutak kasnije zapalio ju je upaljačem za cigarete.

Zapomaganje nesretne žene čuli su njen otac i mati koji su spavali u susjednoj sobi. Uspjeli su provaliti u sobu gdje im je gorjela kćerka, pa je Slavica istrčala kao goruća baklja u noć. Nekako je uspjela ugasiti vatru. S teškim opekotinama Slavica se preko noći sklonila negdje u selo — da bi se ujutro vratila svom mužu koji joj je zaprijetio da ne smije potražiti liječničku pomoć (iako je kao što već rekosmo zadobila teške opekotine), a pogotovo da ne smije njegov postupak prijaviti miliciji — rekao nam je u SJS Dugo Selo šef smjene Ivan Cindrić.

Poslušna žena izvršila je zapovijed u potpunosti. Sutjela je kao riba o svojim mukama, čak je povremeno obavljala i kućne poslove. No, mještani Stakorovca, koji su znali za bračnu svadu prijavili su ipak nakon nekoliko dana čitav slučaj miliciji.

U SJS u Dugom Selu informirali su nas o uzrocima ovakvog postupka Stjepana Kralja. Naime, Stjepan se kući vratio pijan i odmah se počeo svadati sa ženom, rekavši joj da će je zapaliti. Zašto? Jer ju je htio »samo poplašiti« zbog toga što se ona često opijala.

Srećom Slavica je od ovog »plašenja« ostala živa iako dobrano ispečena, a protiv muža podnijeta je javnom tužilaštvu krivična prijava.

(IC)

U sudaru četiri ozlijeđena

U strahovitom, direktnom sudaru između dva osobna auta koji se u srijedu 14. srpnja dogodilo u nedaleko Brokovičana ozlijeđena su četiri osobe. Nesreća se dogodila nakon što je Mirko Čavić iz Zagreba pokušao svojim »vw« preteći hladnjaču. Iz suprotnog smjera naišla je »škoda« kojom je upravljao Ivan Križevan iz Velikog Korenova kraj Bjelovara — i sudar je bio neizbježan. Od siline udara »škoda« je sletila u jarak. Ozlijeđeni su: Mirko i Marja Čavić, te suputnici vozača »škode« Franjo Šoštarčić i Grga Karada.

Steta na oba vozila cjeni se na oko 15 tisuća dinara.

I. CR.

SPORT

Radničko sportske igre — susret pet komuna

U Sesvetama je 19. lipnja o. g. održano takmičenje u radničko sportskim igrama između ekipa Sesvete, Dugo Selo, Vrbovec, Zelina i Ivanić Grad. Bio je to tradicionalni susret koji je i ovaj puta protekao u lijepoj sportskoj i drugarskoj atmosferi. Domaćini, organizatori ovog susreta potrudili su se da sve bude u najboljem redu u tome su i uspjeli. Takmičenja su u svim disciplinama osim u kuglanju i gađanju održana po kup sistemu. Konačni plasman kada su sabrani svi rezultati po disciplinama bio je sljedeći:

Prvo mjesto Zelina,

drugo mjesto Sesvete, treće Vrbovec, četvrto Ivanić Grad, peto Dugo Selo

Veliki i lijepi prelazni pehar pripao je ekipi Zeline koja je ovim uspjehom i pobjedom jako zadovoljna. Što se tiče plasmana ekipe Dugog Sela i pored posljednjeg mjes-

ta ne bih trebalo biti potpuno razočarana, jer pored ovako jake konkurencije naša ekipa nije mogla postići bolji uspjeh. Ako ipak želimo analizirati slabi plasman onda moramo konstatirati daje za to glavni razlog u tome što takmičarska komisija uz sva nastojanja nije mogla okupiti u reprezentaciju našeg općinskog sindikalnog vijeća najbolje ljude, jer se isti u većim slučajevima nisu odazvali na poziv. U svakom slučaju ako u buduće želimo više uspjeha u ovom i drugim takmičenjima onda mora biti više

suradnje između sindikalnih podružnica, takmičarske komisije, posebno više volje kod pojedinaca, da svoje sportsko znanje i raspoloženje dadu za opći uspjeh našeg mjesta.

Na kraju želim u ime naše ekipe zahvaliti domaćinu ovih igara na izvanredno dobroj organizaciji i drugarskom ručku u Prepuštvu kojem je prisustvovao i pokrovitelj ovih igara predsjednik Gradskog sindikalnog vijeća Zagreb, kao i drug Marko Be. linić.

Drago Jakić

Završena natjecanja u malom nogometu u sklopu RSI

„Progres“ prvi

DUGO SELO — U Dugom Selu su završena natjecanja u malom nogometu koja su se odvijala u okviru RSI koje

je organizirala Komisija za radne uvjete, odmor i rekreaciju Općinskog sindikalnog vijeća Dugog Sela. U natjecanjima je sudjelovalo sedam ekipa iz radnih organizacija područja općine Dugo Selo a u konačnom poretku prva tri mjesta zauzeli su: »Progres«, DIP i »Tempo.«

Kako nas je obavijestio tajnik OSV Dugo Selo Đuro Harcet, nagrade najboljima bit će uručene u srijedu 7. srpnja u 18 sati.

Z. Ivančan

I. CR.

Nogometaši započeli pripreme

Nogometaši NK Jedinstvo započeli su pripreme za novo prvenstvo još 1. o. mj. Nažalost priprema zasada ne prisustvuju svi igrači, jer ovaj mjesec neki su na godišnjem odmoru, dok su drugi spriječeni poslom. Prave i ozbiljne pripreme započet će tek 1. 8., od kada će se trenirati i 3 puta tjedno. Vjerojatno, da će se tada u pripreme uključiti svi igrači koji su i prošle godine branili boje kluba. Iz kluba je otišao samo golman Kolić Zdenko koji se ovog proljeća vratio iz JNA i pristupio je »Budućnosti«, Sesv. Kraljevac. U klub nije došao niti jedan igrač s istupnicom, već treninge posjećuje nekoliko mladića, koji će postati (ukoliko zadovolje) stalni članovi prve ekipe kluba.

Nažalost pozni kluba u DK kojim poziva omladinu da se uključi u rad nije zasada naišao na odjek. Razlozi tome nisu nam poznati. Zato još jednom poziv omladincima kao i pionirima da dođu na nogometno igralište utorkom i petkom i da se jave treneru Vajzoviću. U slučaju, da se javi dovoljan broj klub će formirati juniorsku i pionirsku ekipu i uključiti ih u redovito natjecanje ZNS-a.

Formiranjem juniorske i pionirske ekipe klub bi dolazio do »kadra« školovanog u vlastitoj sredini pod nadzorom stručnih osoba. Na taj način klub bi kroz 3 do 5 godina mogao imati pretenzije, da započne svoj uspon. Ukoliko se stvarno nitko ne odazove, tada će nogometni klub za kratko vrijeme moći zatvoriti svoje prostorije.

Treba naglasiti, da nogometni klub sljedeće godine slavi 50. godišnjicu svog osnutka. Zato odmah sada treba započeti pripreme za ovu proslavu koja će imati veliki značaj za cijelo mjesto Dugo Selo.

JAVNA ZAHVALA

U dubokoj boli koja nas je zadesila zbog prerane smrti našeg dragog sina, oca i supruga

MATE LUKINACA

koji je iznenada 27. lipnja 1971. preminuo.

Zahvaljujemo svim rođacima, kumovima, prijateljima, znancima i susjedima, posebno zahvaljujemo kolektivu Osnovne škole Dugo Selo na posljednjem ispraćaju, cijelom kolektivu Vodne zajednice »Gornja Lonja« Dugo Selo, koji su nam u najtežim trenucima na svakom koraku nesebično pomagali. Nemamo riječi kojima bi se mogli zahvaliti na svestranom trudu i velikoj pomoći koji je činio od svakog početka do posljednjeg ispraćaja da nam olakša boli drug Vinko Šabarić. Posebno hvala direktoru Vodne zajednice drugu Ivici Plašiću na njegovom trudu i pomoći i posljednjim riječima kojim se oprostio od pokojnika. Također zahvaljujemo liječniku dr. Ferizović Šefiki na pruženoj pomoći.

Tugujuća obitelj
Lukinac,
roditelji, sin i
supruga

Radničko - sportske igre Općinskog sindikalnog vijeća Dugo Selo

U srijedu 7. srpnja 1971. u 18 sati u prostorijama Narodnog Sveučilišta Dugo Selo održana je mala svečanost povodom takmičenja u malom nogometu. Ispred takmičarske komisije nagrade je uručio predsjednik komisije Drago Jakić. Predaji nagrada prisustvovali su predstavnici ekipa učesnika, a ispred Općinskog sindikalnog vijeća Radi-voje Božić i Đuro Harcet.

Redostijed ekipa bio je sljedeći:

- 1) »Progres«,
- 2) »DIP«,
- 3) »Tempo«
- 4) Polj. zadruga »Gornja Posavina«
- 5) Vodna zajednica »Gornja Lonja«

6) »Naftaplina«
7) Zavod Stančić.

Vrijedno je istaći da se za ovogodišnje takmičenje prijavilo dosta ekipa tako da je takmičarska komisija zbog kratkoće vremena morala odabrati ekipu koja će biti uvrštena u ovaj način nismo mogli dobiti potpuni uvid u vrijednost svih ekipa kao što bi bio slučaj da je igrala svaka ekipa sa svakom. Iduće takmičarske sezone to svakako provesti, jer očekujemo još veći broj prijava za takmičenje.

Komisija za sport i rekreaciju čestita ovogodišnjem pobjedniku ekipi »Progres« Dugo Selo, kao i svim ostalim učesnicima u ovom susretu.
Drago Jakić

Matični ured

MATIČNI URED DUGO SELO

Vjenčani:

Branko Deronja i Danica Presečki, vjenčani 19. 6. 1971., Jozo Pellvanović i Slava Franjić, vjenčani 19. 6. 1971., Mijo Količić i Marica Dragšić, vjenčani 26. 6. 1971.

Umrli:

Ruža Belek, stara 82 godine, umrla 2. 6. 1971., Bolto Papa, star 68 godina, umro 16. 6. 1971., Janko Belović, star 70 godina, umro 16. 6. 1971., Marija Nemeč, stara 89 godina, umrla 22. 6. 1971., Marija Balog, stara 71 godinu, umrla 24. 6. 1971., Mato Petek, star 78 godina, umro 28. 6. 1971., Dragica Cesar, stara 77 godina, umrla 29. 6. 1971.

MJESNI URED OBOROVO

MJESNI URED OBOROVO

Vjenčani:

Stjepan Sočnić i Anica Car, vjenčani 2. 5. 1971., Ivica Koprivnjak i Branka Đurašin, vjenčani 8. 5. 1971.

Umrli:

Stjepan Šimunec, star 57 godina, umro 30. 4. 1971., Đuro Kolar, star 62 godine, umro 3. 5. 1971., Stjepan Pevek, star 82 godine, umro 6. 5. 1971., Ljuba Kolar, stara 56 godina, umrla 19. 5. 1971., Stjepan Marenčić, star 62 godine, umro 28. 5. 1971., Đuro Buk, star 71 godinu, umro 29. 6. 1971.

MJESNI URED BRCKOVLJANI

Rođeni:

Viskala Ksenija, kći Ivana i Marije, r. u Hroblincu 30. 5. 1971.

Vjenčani:

Videković Miladin, konobar i Kramarić Ankica, domaćica, vj. 12. 6. 1971., Kupešić Ivan, PTT radnik i Popović Katica, domaćica, vj. 25. 6. 1971.

Umrli:

Juroša Josip, poljopriv., star 50 god., umro 4. 6. 1971. u Hroblincu. Majdek Katica, penzioner (porodični), stara 76 god., umrla 9. 6. 1971. Brckovljani.

Kino „Preporod“

20 sati radnim danom
17 i 20 sati nedjeljom

17. i 18. VII subota i nedjelja	POD SVAKU CIJENU (američki kriminalistički)
21. VII srijeda	RAT ŠPIJUNA (talijanski kriminalistički)
24. i 25. VII subota i nedjelja	UZBUĐENA SATELIT 02 (američki svemirski)
28. VII srijeda	S LJEPOTOM I TUGOM (japanski ljubavni)
31. VII i 1. VIII subota i nedjelja	HORDA SILEĐIJA (japanski vestern)
4. VIII srijeda	ANTONIO KOJI DONOSI SMRT (brazilski avanturistički)
7. i 8. VIII subota i nedjelja	KOMESAR X I TRI ZLATNE ZMIJE (američki kriminalistički)
11. VIII srijeda	BAGDADSKI LOPOV (engleski kriminalistički)
14. i 15. VIII subota i nedjelja	BULIT (američki kriminalistički)

DUGOSELKA KRONIKA — glasilo društveno-političkih organizacija općine Dugo Selo izlazi svakog 20. u mjesecu. Izdaje: Općinska konferencija SSRNH Dugo Selo. Glavni i odgovorni urednik: Rudolf Galovec, Brckovljani 12. Uređuje redakcijski odbor: Belizar Božiković, Đurđa Babić, Pavao Škrelec, Inž. Marijan Šket, Ivica Kulaš, Harcet Đuro i Galovec Rudolf. Tisak »ZRINSKI« Čakovec — Cijena pojednog broja: 1,00 dinara. Pretplata tromjesečna 3,00 dinara, polugodišnja 6,00 dinara godišnja 12,00 dinara. Pretplate se šalju na žiro-račun Općinske konferencije SSRNH Dugo Selo br. 3011-8-34 SDK — Dugo Selo.